ఆంతరిక శక్తుల విడుదల

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

సెప్టెంబరు 2014

5/9/2014

ఆంతరిక శక్తుల విడుదల

విషయసూచిక

మనిషి అతిమానవ స్థాయిని అందుకొనుటకు మార్గం తెరుచుకొనేది ఎప్పుడంటే, తాను ఇంతవరకు సాధించినదానితో పాటు తాను గర్వపడుతున్న అహంకారయుతమైన మేధాశక్తితో తాను సంతృప్తి చెందలేదని ధైర్యంగా ప్రకటించగలిగిన నాడు. అంతేగాక తనలో అంతర్గతమై వున్న ఈ మహోన్నత శక్తి ముసుగును తొలగించి దానికి విముక్తి కలిగించటం అతడు ముందుగా నెరవేర్చవలసిన అతి గొప్ప కార్యం. అప్పుడు అతని తత్వచింతన, కళానైపుణ్యత, శాస్త్రిపరిజ్ఞానం, నైతికత, సామాజిక ఉనికి, ప్రాణికపరమైన అన్వేషణలు, మనసు, జీవితం తమ కోసం పరస్పర తీవ్రతతో చేసే కసరత్తులా గాక వాటి శక్తిని మన మానవ ఉనికిలోనికి కొనితేవటానికి ఉపకరిస్తాయి.

(CWM, Vol 2, p. 164)

శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

సరియైన వైఖరిలోని శక్తి

సరియైన వైఖరి అంటే ఒక విశ్వాసయుతమైన వైఖరి, ఒక విధేయతాపూర్వకమైన వైఖరి, సమర్పణాయుతమైన వైఖరి.

CWM 7:32

సమస్యకు అత్యుత్తమమైన ఫలితం లభించాలంటే అది ఒక విశిష్టమైన సమస్య అయి ఉండాలి. ఆ విశిష్టత ఒక దేశానిది కావచ్చు లేక ఒక మనిషిది కావచ్చు. అంతా పూర్తిగా వ్యక్తిగత వైఖరి పైన ఆధారపడి ఉంటుంది. కొన్ని పరిణామాలు సంభవించబోతున్నపుడు మీరు సాధ్యమయినంత ఉన్నతమయిన మనోవైఖరిని కలిగి ఉంటే, అంటే మీ చేతనను మీరు అందుకోగలిగినంత ఉత్తమమైన చైతన్యంతో అనుసంధానించ గలిగితే, మీకు అత్యుత్తమమైనదే సంభవిస్తుందనేది ఖాయం. మీరు ఆ చేతనాస్థాయి నుండి ఒక నిమ్నమయిన స్థితికి జారిపోయినపుడు కచ్చితంగా ఉత్తమమయినది జరగదనేది విదితమే. అందుకు అతి సాధారణమయిన కారణం మీరు అత్యుత్తమమైన చేతనలో ఉండకపోవటమే. సరైన దృక్పథం తన తక్షణ ప్రభావంతో ప్రతి సంఘటననూ లాభదాయకంగా మార్చగలిగే శక్తిని కలిగి ఉండటమే కాక ఆ సంఘటనను సైతం మార్చగలిగేదిగా ఉంటుందని నేను గట్టిగా నొక్కి చెప్పగలను.

మీలో ప్రతి ఒక్కరూ మీకు అత్యంత సాధ్యమయినది చేసినపుడు సరైన సహకారం లభించి సత్వరమైన ఫలితాలు సిద్ధిస్తాయి. సరైన వైఖరి యొక్క శక్తిని నిరూపించటానికి నా దగ్గర చాలా నిదర్శనాలున్నాయి.

గుంపులో కేవలం ఒక వ్యక్తి సరైన మనోవైఖరి కలిగి ఉంటే గుంపులోని వారంతా విపత్తు నుండి కాపాడబడతారు. కానీ ఆ వైఖరి శరీరాన్ని తన మానాన తన ప్రతి స్పందనలకు వదిలేసి ఎక్కడో అత్యున్నతమైన శిఖరాలలో ఉండేది కాకూడదు. మీరలా ఎత్తులో నిలిచి 'భగవదేచ్ఛ ఏదో అదే జరగనీ' అని అంటూ ఉంటే మీకు మరణం సంభవించవచ్చు. ఎందుకంటే మీ శరీరం యింకా దివ్యత్వాన్ని పొందలేదు కనుక, అది భయంతో వణుకుతూ ఉంటుంది. అక్కడ కావలసింది, శరీరం సత్యచేతనను

అందుకోగలిగి, ఏమాత్రం భయం లేకుండా దివ్యమైన శాంతితో నిండి ఉండాలి. అపుడే నిజంగా ఏ ప్రమాదం జరగదు.

CWM 154-55

... మీరు ప్రగతి కోసం చేసే ప్రయత్నాన్ని, ప్రగతి కోసం చేసే ప్రయత్నం పట్ల మీకుండే ఆపేక్ష కోసం చెయ్యాలి. ఫలితంతో ప్రమేయం లేకుండా, కేవలం ప్రయత్నం వలన కలిగే ఆనందం, ప్రగతికై వుండే ఆకాంక్ష మాత్రమే తృప్తి నివ్వాలి. నిజానికి జీవితంలో ఎల్లప్పుడూ, అన్ని విషయాల్లోనూ ఫలితం మనకు చెందదు. మనం సరైన వైఖరి నవలంబించాలంటే చాలా యాదృఛ్ఛికంగా పని చేయాలి, ఆలోచించాలి, భావించాలి, శ్రమించాలి, అంతే కాని ఫలితాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని కాదు.

ఫలితం గురించి ఆలోచించగానే మనం బేరసారాలాడటం మొదలు పెడతాం. దానితో మన ప్రయత్నంలోని నిజాయితీని కోల్పోతాం. మీరు ప్రగతి కోసం ప్రయత్నం ఎందుకు చేస్తారంటే, మీలో దాని అవసరాన్ని గుర్తిస్తారు కనుక. మీలో సాధన, ప్రగతుల అవసరం యొక్క వత్తిడికి మీరు లోనవుతారు గనుక.

CWM 9:316

పరివర్తన చెందాలా? వద్దా? అని, ప్రగతికై ప్రయత్నించాలా లేక అలసట చెంది ప్రయత్నం పట్ల ఉదాసీనంగా వుండాలా అని ఊగిసలాడుతున్నంతవరకూ యదార్థమైన వైఖరి కలగదు.

CWM 16:177

ప్రశ్న: సరియైన మానసిక స్థితి అంటే ఏమిటి?

శ్రీమాత: అది విషయంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. సరియైన మానసికస్థితి అంటే తనను తాను పరిపూర్ణం చేసుకోవాలనే సంకల్పం లేదా నిశ్చలంగా ఉండాలనే సంకల్పం లేదా... అది పరిస్థితులపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ప్రతి పరిస్థితిలోనూ ఒక మానసిక స్థితి సరియైనది ఉంటుంది. దానినే మీరు కలిగి ఉండాలి, అది మీరు అంతరంగంలో కలిగి ఉండవలసిన వైఖరి. అది విషయంపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

ఉదాహరణకి మీరు శారీరకమైన అసమతుల్య తరంగాన్ని గుర్తించినపుడు,

ఒక అస్వస్థత మిమ్మల్ని సమీపించినపుడు, సరైన మానసికస్థితిలో ఏకాగ్రం కావటమంటే, మీ ఆంతర్యపు నిశ్చలతతో ఏకాగ్రత వహించటం, భగవత్ కృపలో విశ్వాసాన్ని, నమ్మకాన్ని కలిగి ఉండటం, శారీరకమయిన సమతుల్యతను, మంచి ఆరోగ్యాన్ని కలిగి ఉండాలనే సంకల్పాన్ని కలిగి ఉండటం. ఇదే సరైన మానసిక స్థితి. మరొక సందర్భంలో కోపోద్రేకమో, ఆవేశమో బయట నుండి మిమ్మల్ని ఆవహిస్తున్నపుడు, మీరొక అంతరంగ నిశ్చలతలోకి ప్రవేశించాలి, బాహ్యమయిన వాటినుండి విముఖులై, కేవలం ఉన్నత స్తరాల నుండి వచ్చినదానినే వ్యక్తపరచే సంకల్పంతో భగవదేచ్ఛ కెపుడూ విధేయులై ఉండాలి. ఇదే సరైన మానసిక స్థితి. ప్రతి విషయంలోనూ ఆ విధంగానే ఉండాలి.

కానీ ఒక చోట మీరు నిశ్చలత్వం కావాలనుకోవచ్చు, వేరొక చోట శక్తి కావాలను కోవచ్చు, మరొక చోట ఆరోగ్యం, ఇంకొక చోట బయటి వత్తిడులను తట్టుకోవాలని అనుకోవచ్చు.

మీరలా తికమకపడినపుడు, మీరొక ఎంపిక చేసుకోవలసి వచ్చినపుడు, మీకు ఏది సరైనది అని తెలియనపుడు, మీరు రెండు, మూడు లేదా నాలుగు నిర్ణయాల మధ్య ఎంచుకోవలసి వచ్చినపుడు, వాటిలో ఏది సరైనదో తెలియనపుడు, మీకు వీలయినంతగా మీ చైత్యపురుష సత్తతో మరియు మీలోనే వున్న దివ్య ఉనికితో సంస్పర్శ కలిగి మీ సమస్యను చైత్యపురుష చేతనకు నివేదించి, దైవేచ్ఛకు అను గుణంగా నుండే సరియైన వెలుగుకై నిర్ణయానికై అర్థించాలి, దానిని విని తద్వారా స్ఫూర్తిని పొందటానికి ప్రయత్నించాలి. ప్రతి విషయంలోనూ అదే సరైన వైఖరి.

CWM 6:340-41

ప్రశ్న: శ్రీమాతా, ఈ క్రీడోత్సవాలు, పోటీలు మన ప్రగతికి ఆవశ్యకమా?

శ్రీమాత: నైతిక విద్యాపరంగా చూస్తే అవి అత్యంత ఆవశ్యకమనే చెప్పాలి. ఒక వ్యక్తి సరైన దృక్పథంతో క్రీడలలో పాల్గొనటం వలన అది అహాన్ని అధిగమించటానికొక మహదవకాశం కాగలదు. తమ బలహీనతలను నిమ్న లక్షణాలను అధిగమించకుండా ఆటలాడటం వలన క్రీడల ద్వారా ఒక వ్యక్తి లబ్ధిని పొందలేడు. దాని వలన మంచి ఏమీ జరగదు. కానీ సరైన వైఖరితో ఆడగలిగినపుడు — నిమ్నమైన భావనలు వదిలి — అసూయ, తృష్ణ లేకుండా సత్క్రీడా స్ఫూర్తితో ఉంటూ, తనకు సాధ్యమయి

నంత నేర్పుతో ఆడుతూ ఫలితాన్ని ఆశించకుండా ఉన్నట్లయితే; అత్యుత్తమమయిన ప్రయత్నం చేస్తూ విజయం సాధించలేనపుడు, పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేనప్పుడు, నీరుగారిపోకుండా తలక్రిందులు కాకుండూ ఉండగలిగితే, అపుడు క్రీడలు ఎంతో ఉపయోగకరం. ఈ క్రీడలు, పోటీల వలన మరింత మహోన్నతమైన ఆత్మనిగ్రహంతో, ఫలితాలకు అతీతంగా బయటకు రావచ్చు. అది ఒక అసాధారణమైన వ్యక్తిత్వాన్ని నిర్మించుకోవటానికి ఉపకరిస్తుంది. సహజంగా సామాన్యమయిన పద్ధతిలో మామూలు ప్రతిస్పందనలతో, అసహ్యాకరమైన రీతిలో ఆడినట్లయితే అది ఏ విధంగానూ ఉపయోగ పడదు. వ్యక్తి ఏ కార్యం చేసినా ఇదే వర్తిస్తుంది — అది క్రీడారంగం కావచ్చు, మేధాపరమైనదైనా కావచ్చు. ఎక్కడైనా ఒక వ్యక్తి సాధారణ పద్ధతిలో ప్రవర్తిస్తే అతను తన సమయాన్ని వృధా చేసుకున్నట్లే

కానీ ఈ క్రీడోత్సవ పోటీలలో పాల్గొనేటపుడు సరైన దృక్పథాన్ని కలిగి ఉన్నట్ల యితే అది చాలా ఉత్తమమైన విద్యాభ్యాస మవుతుంది. ఎందుకంటే అది మిమ్మల్ని విశిష్టమయిన ప్రయత్నం చేయటానికి ప్రేరేపించి, మీ సాధారణ హద్దులను కొంత అతిక్రమించటానికి దోహదం చేస్తుంది. తప్పకుండా క్రీడలు మీలో అచేతనంగా ఉండే ఎన్నో కదలికలను చైతన్యవంతం చేసే ఒక అమూల్యమైన అవకాశం.

సహజంగానే క్రీడలు ప్రగతికొక సాధనమూ, ఒక మహదావకాశమనే విషయాన్ని విస్మరించ కూడదు. మీరు మామూలు పద్ధతిలో ఆడటమన్నది మీ సమయాన్ని వృధా చేసుకోవటమే అవుతుంది. ఇదే అన్నిటికీ వర్తిస్తుంది. కేవలం క్రీడలకే కాదు, చదువైనా, మరే విషయమైనా సరే. ప్రతిదీ ఎల్లపుడూ మనం ఏ విధమయినా పద్ధ తిలో చేస్తున్నామనే దానిపైనే ఆధారపడి ఉంటుంది. ఏమి చేస్తున్నామనే దానికన్నా ఏ స్ఫూర్తితో చేస్తున్నామనే దానిపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

CWM 9: 97-98

దివ్యచైతన్యం మానవ పద్ధతిలో పనిచేయదు. మీ కాఫీలో ఎంత చక్కెర వేసుకోవాలనేది అది నిర్ణయించదు. అది మిమ్మల్ని క్రమంగా పనులలో, విషయాలలో సరైన వైఖరిలో ఉంచుతుంది. సమర్పణా భావం, మృదుత్వం, ఆరోహణ, ఆకాంక్ష, సహృదయత, నమనీయత, ప్రగతికై పరిశ్రమించటం — మీరు క్షణ క్షణం తీసుకునే చిన్న చిన్న నిర్ణయాలకన్నా యిది గణనీయమైనది. సత్యానుసారంగా చేయవలసినదేదో తెలుసు

కోవటానికి ప్రయత్నించాలి. కానీ ఈ విషయాలు మానసికమయిన తర్జనబర్జనలతోనో లేదా మానసికమయిన సమస్యలుగానో వీటిని పరిష్కరించలేము. ఒక సామరస్యమయిన వాతావరణాన్ని సృజించగల అంతరంగ వైఖరి వలన ఒక ప్రగతిశీలమైన సామరస్యత — దేనిలో అయితే చేసే ప్రతి పని ఆ పరిస్థితులలో అత్యుత్తమమైనదిగా చేయగలిగేటట్టు ఉంటుందో — అది. అందుకు ఆదర్శం బాహ్యమయిన హేతువుతో నిర్దేశించబడినది కాదు, అప్రయత్నంగా జరిగే పనికి వలసిన పరిపూర్ణమైన వైఖరి. అటువంటి ఆదర్శం కోసమే ఆకాంక్షించాలి. కొంతకాలం తర్వాత అది సిద్ధిస్తుంది.

అంతవరకూ సరియైన వైఖరినీ, సత్యమైన ఆకాంక్షను కలిగి ఉండేటట్లు జాగ్రత్త వహించాలి. అది జిమ్నాస్టిక్ మార్చింగ్ కు వెళ్ళాలా? లేక మరొక క్లాసుకు వెళ్ళాలా? అని నిర్ణయించుకోవటం కన్నా ముఖ్యం. ఎందుకంటే ఈ విషయాలు స్వయంగా ఏ విధమయిన ప్రాముఖ్యతను కలిగి ఉండవు, కేవలం సాపేక్షమయిన ప్రాముఖ్యతను మాత్రమే కలిగి ఉంటాయి. ముఖ్యమైన విషయ మేమిటంటే మీ ఆకాంక్షలో సత్యమైన అవగాహనను, ప్రగతి కోసం సజీవమైన సంకల్పాన్ని కలిగి ఉండటం.

CWM 9: 30-31

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

సరైన దృక్పథంతో చేసినదెపుడూ సరైనదిగానే ఉంటుంది. మీకు తటస్థించే దేనినయినా మీరు సరైన వైఖరితో తీసుకున్నపుడు, అది అత్యుత్తమమైనదిగా పరిణమిస్తుంది.

CWM 15: 226-27

శ్రీమాత

ఏకాగ్రతలోని శక్తి

ప్రశ్న: ఏకాగ్రత అంటే ఏమిటి?

అది చెల్లాచెదరుగా ఉన్నటువంటి చైతన్యధారాల నన్నింటిని, ఒకే ఒక్క బిందువు మీదకు, ఒకే ఒక్క భావం మీదకు తీసుకురావడం. ఎవరైతే శ్రద్ధతో మనసును పరిపూర్ణంగా అభిముఖం చేయగలుగుతారో, వారు ఏ కార్యం చేపట్టినా సఫలు లవుతారు; వారు త్వరితగతిని పురోభివృద్ధిని పొందుతారు. కండరాలను ఏ విధంగా అభివృద్ధి చేస్తామో కచ్చితంగా అదే విధంగా ఈ విధమైన ఏకాగ్రతను అభివృద్ధి చేయవచ్చు; ఎవరికి వారు భిన్న మైన క్రియారీతులను, భిన్న మైన శిక్షణా పద్ధతులను అనుసరించవచ్చును. ఉదాహరణకు, ఈ రోజులలో అత్యంత దయనీయ పరిస్థితులలో నున్న బలహీనులు సైతం తక్కినవారు ఎంత ధృడంగా ఉన్నారో అంతగా తయారు కావచ్చు, కాని వారి ఇచ్ఛ మైనం దీపంవలె కంపించిపోతూ మట్టుకు ఉండకూడదు

ఇచ్ఛను, ఏకాగ్రతను తప్పక అలవరచుకోవాలి; అదంతా అనుసరించే పద్ధతి, క్రమబద్ధమైన అభ్యాసం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. నీకు చేయాలనే బలమైన ఇచ్ఛ ఉంటే తప్పక చేయగలవు.

కాని "దాని వల్ల ఉపయోగమేమిటి" అనే ఆలోచనతో ఇచ్ఛను బలహీనపరచే ప్రశ్న మట్టుకు ఎంత మాత్రమూ తలెత్తకూడదు. ఒక వ్యక్తి నిర్దిష్టమైన ఒక లక్షణంతో జన్మిస్తాడనే భావనతో, అతడు ఆ విషయంగా దానికై ఏమీ చేయలేడు అని అనడం బుద్ధి హీనత

CWM 4:5

ఏకాగ్రతను హృదయంలో గావించు. దాని లోనికి ప్రవేశించు; నీ లోపలికి, అట్టడుగుకు, దూరంగా, నీవు వెళ్ళగలిగినంత దూరంగా వెళ్ళు. విస్తారంగా పరచుకుని ఉన్న నీ చైతన్యపు పోగుల నన్నింటిని ఒక చోట పోగు చేయి, వాటి నన్నింటిని చుట్టుచుట్టి, ఒక్కసారి దూకి, మునిగిపో.

హృదయంలోని గాఢమైన నిశ్చలతలో ఒక అగ్ని ప్రజ్వరిల్లుతూ ఉంటుంది. అది నీ లోని దైవత్వం — నీ నిజమైన అస్తిత్వం. దాని వాణిని విను, దాని ఆదేశాలను ఔదలదాల్చు.

ఏకాగ్రతకు ఇతర కేంద్రాలు కూడా ఉన్నాయి, ఉదాహరణకు, ఒకటి శిరస్సు మీద, మరి యొకటి కనుబొమల మధ్య. దేని సామర్థ్యం దానిదే. అవి నీకు వాటి వాటి ప్రత్యేకమైన ఫలితాల నిస్తాయి, కాని అస్తిత్వ కేంద్రం హృదయంలో ఉంటుంది. హృదయంలో నుంచి అన్ని గమనాలు బయలుదేరుతాయి – క్రియాశీలమైనదంతా, పరివర్తనకు ప్రేరేపించేది, సాక్షాత్కారం చేసుకోగలిగిన శక్తి.

CWM 3:1

ఒక సమస్యను పరిష్కరించాలన్నా, ఒక పాఠం నేర్వాలన్నా చాలా ఎక్కువ ఏకాగ్రత, శ్రద్ధ అవసరం అవుతాయి. ఆ విషయం ప్రతివారికీ తెలుసు – మేధస్సును శ్రద్ధతో అభిముఖం చేయడంతో పాటుగా ఏగాగ్రత వహించటం. కాని ఏకాగ్రత కేవలం మేధోవ్యాసంగం మాత్రమే కాదు, దానిని అస్తిత్వపు అన్ని కార్యకలాపాలలో కనుగొనవచ్చు, శారీరక సంబంధమైన కార్యకలాపాలలో కూడా. నరాల మీద ఎటువంటి నియంత్రణ ఉంచవచ్చునంటే, అది నీవు చేసే పని మీద పూర్తి ఏకాగ్రతను కుదురుస్తుంది. కేవలం అటువంటి తీవ్రమైన ఏకాగ్రత ద్వారానే, నీవు బాహ్యస్పర్శలకు తక్షణం జవాబును పొందగలుగుతావు. ఈ ఏకాగ్రతను పొందడానికి ఎరుకతో నీవు నీ శక్తులను నియంత్రించవలసిన ఆవశ్యకత ఉంది.

CWM 4:4

ఋజుపద్ధతిలో ఐక్యతతో కలిసి చేసిన ఏకాగ్రత గొప్ప శక్తి కాగలదు. ప్రాచీనకాలపు మాట ఒకటుంది, చిత్తశుద్ధితో పన్నెండుమంది తమ ఇచ్ఛను, తమ ఆకాంక్షను ఒకటిగా చేసి, దైవాన్ని పిలిస్తే, దైవం తప్పనిసరిగా అభివ్యక్తమై తీరుతాడు. కాని ఇచ్ఛ ఒక్క విషయం మీదనే కేంద్రీకృతమై ఉండాలి, ఆకాంక్ష చిత్తశుద్ధితో కూడి ఉండాలి. ఈ విధంగా ప్రయత్నం చేసేవారు జడత్వంలోనూ లేదా కేవలం పొరపాటులోనూ లేదా వక్రీకరించిన కోరికతో కూడా ఒకటిగా అవగలుగుతారు. అయితే దాని ఫలితం గొప్ప విపత్తుకు దారితీసే అవకాశం ఉంది.

CWM 3:98

ప్రశ్న: ధ్యానానికీ, ఏకాగ్రతకూ మధ్య తేడా ఏమిటి?

ధ్యానమనేది పూర్తిగా మానసికమైన క్రియాకలాపం, అది కేవలం మానసిక అస్తిత్వానికి ఇష్టమైనదిగా ఉంటుంది. ధ్యానం చేస్తూ కూడా ఒక వ్యక్తి ఏకాగ్రం చేయవచ్చు: కాని ఇది మానసికమైన ఏకాగ్రత; ఒక వ్యక్తి నిశ్శబ్దాన్ని పొందవచ్చు, కాని అది పూర్తిగా మానసిక నిశ్శబ్దత, అప్పుడు ఇతర శరీర భాగాలు కదలకుండా, అచేతనంగా ఉంచబడతాయి, దాని వలన ధ్యానానికి విఘాతం కలుగదు. నీవు రోజులో ఓ ఇరవై గంటలు ధ్యానంలో గడపవచ్చు. కాని తక్కిన నాలుగు గంటలు నీవు పూర్తిగా సాధారణ వ్యక్తివి, ఎందువల్లనంటే కేవలం మనస్సు మాత్రమే దానిలో నిమగ్నమై ఉంది — దానిని అస్థిరపరచకుండా ప్రాణికమూ, భౌతికమూ అయినటువంటి తక్కిన అస్తిత్వమంతటినీ తొక్కిపెట్టడం జరిగింది. ఆ ధ్యానంలో అస్తిత్వంలోని ఇతర భాగాలకు సూటిగా ఏమీ చేయడం జరగదు.

ఈ విధమైన అప్రత్యక్ష చర్య వల్ల కచ్చితంగా కొంత ప్రభావం ఉండగలదు, కాని... నేను నా జీవితంలో చాలామందినే చూశాను, వారు ధ్యానంలో చెప్పుకోదగ్గ సామర్థ్యం కలిగినవారు, ధ్యానంలో లేని సమయంలో వారు పూర్తిగా సాధారణ మనుషులు, వారు ఇంకా ఒక్కొక్కప్పుడు అసభ్య ప్రవర్తనను కూడా కలిగి ఉంటారు, వారిని గనక ధ్యానంలో అస్థిరపరచడం జరిగితే ప్రచండ కోపావేశులవుతారు. ఎందువల్లనంటే వారు కేవలం మనస్సును స్వాధీనం చేసుకున్నారు, తక్కిన అస్తిత్వాన్ని మట్టుకు కాదు.

ఏకాగ్రత అధిక శక్తివంతమైన క్రియాశీల స్థితి. నీవు మానసికంగా ఏకాగ్రత వహించవచ్చు. నీవు ప్రాణికంగా, చైత్యపరంగా, భౌతికంగా ఏకాగ్రతను వహించవచ్చు, నీవు సమగ్రంగానూ ఏకాగ్రత వహించవచ్చు. ఏకాగ్రతతో కూడి ఉండటం లేదా ఒక బిందువు మీద తనను తాను కూడగట్టుకునే సామర్థ్యం, ధ్యానం కంటే కష్టమైనది. నీవు అస్తిత్వంలో లేక చైతన్యంలో కొంత భాగాన్ని ఒకటిగా కలిపి కూడగట్టవచ్చు లేక మొత్తం నీ చైతన్యాన్ని కలిపి కూడగట్టవచ్చు లేక దానిలో కొన్ని ముక్కలనైనా; ఆ విధంగా, ఏకాగ్రత పాక్షికమూ, సంపూర్ణము లేదా సమగ్రము అవగలుగుతుంది. ప్రతి సందర్భంలోనూ ఫలితం వేరుగా ఉంటుంది.

నీకు ఏకాగ్రం చేయగలిగిన సామర్థ్యం ఉంటే, నీ ధ్యానం చాలా కుతూహలంగాను, తేలికగానూ ఉంటుంది. కాని ఏకాగ్రత లేకుండానే ఎవరైనా ఒక వ్యక్తి ధ్యానం చేయవచ్చు, అధిక శాతం ధ్యానంలో తమ భావాలను వరుసగా

గొలుసుకట్టుగా అనుసరిస్తూ ఉండవచ్చు — అధి ధ్యానం అవుతుంది కాని ఏకాగ్రత కాదు.

CWM 4:7-8

ప్రశ్న: ఒక్కొక్కప్పుడు మనం ఒక విషయం మీద దృష్టిని నిలుపుతాం, ఆ క్షణంలో సమస్తం మరచిపోతాం, ఒక వేళ ఏదైనా గందరగోళ ధ్వని సంభవిస్తే మాత్రం కలత చెందుతాం, ఆ స్థితి ఏమిటి?

అమ్మ: ఏకాగ్రత! అదే ఏకాగ్రతకు అసలైన సూత్రం. నీవు అప్పటికప్పుడు ఒక్కసారిగా దానిని చేయగలవా?

సమా: చేయగలను, చాలా మార్లు.

అమ్మ: అవునా, అది చాలా మంచి విషయం!

సమా: అయినాకాని, ప్రియమైన మాతా, నేను ఆ క్షణంలో ఆలోచించినదానిని ఒడిసి పట్టుకోలేకపోతున్నాను.

అమ్మ: ఆహా,... నీవు హఠాత్తుగా దాని నుంచి బయటకు లాగబడితే ఆ ఆలోచన అదృశ్యం అవుతున్నదన్న మాట?

సమా: అవును.

అమ్మ: అది ఎందువల్లనంటే, నీవు సాధారణ స్థితి కంటె ఒక విధమైన చైతన్యస్థితిలోకి ప్రవేశిస్తున్నావు. బహుశా ఆ రెండింటి మధ్య లంకె ఏర్పరచబడలేదు. దానికి సమయం పడుతుంది. అది ఎటువంటిదంటే ధ్యానం చేసే వ్యక్తి వాటి మధ్య ఒక వంతెనను నిర్మించవలసి ఉంటుంది. లేని పక్షంలో, అతడు ఒక వైపుకో, మరియొక వైపుకో హఠాత్తుగా దూకడం జరిగి, ఆ దూకడంలో అక్కడ ఉన్నదానిని మరచిపోతాడు. అతడు అక్కడే తన అనుభవాన్ని వదలివేస్తాడు. కాని అది పద్ధతి ప్రకారం చేయడం జరిగితే, అనగా నీ సాధారణ స్థితికి చైతన్యస్థితికి మధ్య సంబంధం నెలకొల్పడానికి గాని, ప్రతిరోజు నియమబద్ధంగా పది లేక పదిహేను నిమిషాలు కేటాయించగలుగుతూ, ఆ విధంగా చేస్తూ ఉంటే, కొంతకాలం తరువాత అతడు సఫలీకృతుడౌతాడు, అప్పుడతడు దానిని గుర్తుంచుకో గలుగుతాడు, అది చాలా ఉపయోగకారి అవుతుంది. నీ ఏకాగ్రతా శక్తి సంపూర్ణమైనదైతే, అప్పుడు నీవు పరిష్కరించలేని సమస్యే ఉండదు — నేను అంకగణిత సమస్యల గురించి మాట్లాడటం లేదు (నవ్వు), నేను

చెప్పేదాని అర్థం, అతడి జీవనంలోని సమస్యలు, నిర్ణయం తీసుకోవడంలోని సమస్యలు, పరిష్కరించవలసిన మానసిక సమస్యలు. ఈ ఏకాగ్రతాశక్తిని అడ్డుకోగలిగినది ఏ ఒక్కటీ ఉండదు.

CWM 5:398-399

ప్రశ్న: ఒక మనిషి ఒక పని చేస్తున్నప్పుడు, అతడు దానిని అత్యుత్తమముగా తన సామర్థ్యంతో చేయాలనుకుంటే, అతడికి చాలా సమయం అవసరమవుతుంది. కాని సాధారణంగా, ఎవరికీ అంత సమయం ఉండదు, అందరమూ చాల తొందరలో ఉంటాం. తొందరలో ఉన్న వ్యక్తి తన సామర్థ్యంతో ఆ పనిని అత్యుత్తమంగా చేయడం ఎట్లా?

ఇది చాలా కతూహలం కలిగించే విషయం.... సాధారణంగా మనుషులు తొందరలో ఉన్నప్పుడు, వారు చేయవలసిన పనిని సంపూర్తిగా చేయరు, లేదా వారు చేయవలసి ఉన్న పనిని లోపభూయిష్టంగా చేస్తారు. అయినప్పుడు, మూడో మార్గం కూడా ఉంది, అది తమ ఏకాగ్రతను తీవ్రతరం చేయడం. నీవది చేస్తే నీకు సగం సమయం కలిసి వస్తుంది, అది ఎంత ఎక్కువ సమయం పట్టేదైనప్పటికీ. ఒక సర్వ సాధారణమైన ఉదాహరణనే తీసుకో, నీవు స్నానం చేసి బట్టలు వేసుకోవాలి; దానికి సమయం మనుషుల్ని బట్టి మారుతుంటుంది, కాదంటావా? కాని ఈ విధంగా ఆలోచించు, ఆ పని అంతా పూర్తవటానికి, సమయం వృధా కాకుండా, తొందరపడకుండా అర్ధ గంట సమయం పడుతుందనుకుందాం.

ఇప్పుడు, నీవు తొందరలో ఉంటే గనుక, రెండు విధాలుగా జరుగుతుంది. నీవు సరిగ్గా తోముకోవు లేదా అస్తవ్యస్తంగా బట్టలు వేసుకుంటావు! కాని ఇంకొక మార్గం ఉంది — తన శ్రద్ధను, తన శక్తియుక్తులను దాని మీద ఏకాగ్రం చేయడం, కేవలం తాను చేస్తున్నదాని గురించే ఆలోచించడం, మరి దేనినీ ఆలోచించకపోవడం, అతిగా కదలికలు చేయకపోవడం, కచ్చితమైన కదలికను అత్యంత కచ్చితమైన విధంగా చేయడం, (ఇది నేను వాస్తవంగా అనుభవించినది, దాని గురించి నేను ధృఢమైన నమ్మకంతో చెప్పగలను) నీవు పూర్వం అర్ధగంటలో చేసే దానిని ఇప్పుడు నీవు పదిహేను నిమిషాలలో చేయగలవు. అదీ చాలా చక్కగా చేస్తావు, ఒక్కొక్క సమయంలో ఇంకా చాలా బాగా, మరచిపోకుండా, దేనినీ వదలిపెట్టకుండా, కేవలం

తీవ్రమైన ఏకాగ్రతతో అంతా జరిగిపోతుంది.

"ఓహ్, పనులు బాగా చేయాలంటే, ఒకరికి వాటికి వలసినంత సమయం ఉండా ల్సిందే" అని అనేవారికి ఇది అత్యుత్తమమైన సమాధానం. వారనుకునేది నిజం కాదు. నీవు చేయాలనుకునే దాని కంతటికీ — చదువు, క్రీడ, పని — అన్నింటికీ ఒకటే పరిష్కారం: తమ ఏకాగ్రతా శక్తిని పెంచుకోవటం. ఒకసారి గనుక ఏకాగ్రతను అలవరచుకుంటే, అది ఇక ఏ మాత్రమూ అలసటను కలిగించదు. సహజంగానే, మొదట్లో అది నీకు ఒత్తిడిని కలిగిస్తుంది, కాని దానికి అలవాటు పడినప్పుడు, ఒత్తిడి తగ్గిపోతుంది. ఆ విధంగా జరుగుతూ ఉండగా ఒకానొక సమయం ఆసన్నమౌతుంది, అప్పుడు అలసటతో నిన్ను నీరసానికి గురి చేసేది మాత్రం ఆ విధమైన ఏకాగ్రత కాదు, నిన్ను నీవు చెల్లాచెదరు చేసుకోవడం, నీవు చేసే పని మీద ఏకాగ్రత వహించకుండా అన్ని రకాలైన విషయాలతో నిన్ను నీవు కబళించబడి వేయడానికి ఆమోదించడం.

ఏకాగ్రతా శక్తి వలన తాము చేసే పనులను ఇంకా బాగా చేయడంలో, ఎక్కువ వేగంగా చేయడంలో విజయం సాధించగలుగుతారు. ఈ విధంగా నీవు పనిని పురోభివృద్ధికి సాధనంగా ఉపయోగించుకోవచ్చు. లేని పక్షంలో నీకు 'నిర్లిప్తంగా' మాత్రమే తప్పక పనులు చేయవలసి ఉంటుందనే అస్పష్టభావన ఉంటుంది, కాని అందులో గొప్ప ప్రమాదం ఉంది, ఎందువల్లనంటే చాలా త్వరగా నిర్లిప్తతను ప్రాము ఖ్యత లేనిదానిగా వ్యక్తిని గందరగోళంలో పడవేసే అవకాశం ఉంది.

CWM 4:137-38

నీవు పని చేస్తున్నప్పుడు, నీవు గనుక ఏకాగ్రత వహించగలిగితే, ఒక గంటలో పట్టే పనిని పది నిమిషాలలో పూర్తి చేయగలవు. నీవు సమయాన్ని ఆదా చేసి లాభం పొందాలనుకుంటే, ఏకాగ్రతను వహించడం తెలుసుకోవాలి. పని యందు శ్రద్ధను కలిగి ఉంటే ఆ వ్యక్తి త్వరగా ఇంకా బాగా పనులను చేయగలుగుతాడు. నీకు ఒక అర్ధగంట పట్టే విధాయకమైన పని ఒకటి ఉన్నదనుకుందాం — సహజంగానే నేను అర్ధగంటలో వ్రాయవలసి ఉన్నదానిని గురించి మాట్లాడటం లేదు — కాని నీవు దానిని గురించి ఆలోచించవలసి ఉండి, నీ మనస్సు పరిపరి విధాలుగా అనేక విష యాలలో తేలిపోతూ సాగిపోతున్నప్పుడు, నీవు చేస్తున్నదాని గురించే కాకుండా,

నీవు చేసినదానిని, నీవు చేయవలసి ఉన్నదానిని, ఇంకా ఇతర విషయముల యందు; అప్పుడు అదంతా నీ విధాయక పనిని చేయడానికి పట్టే కాలాన్ని మూడు రెట్లు కోల్పోయేటట్లు చేస్తుంది. నీవు చాలా ఎక్కువ పని చేయవలసి ఉన్నప్పుడు, నీవు చేసే పని మీద ప్రత్యేకమైన ఏకాగ్రత వహించడమెలాగో నీవు అవశ్యం నేర్చుకోవాలి, నీ పని మీద నీ శ్రద్ధను తీవ్రతరం చేయడంతో, ఒక గంటలో పట్టే పనిని నీవు పది నిమిషాలలో చేయగలవు.

CWM 5:124

... నీవు జీవితంలో ఏమి చేయాలనుకున్నా, పూర్తిగా ఆవశ్యకమైనది ఒకటి ఉంది, ప్రతిదానికి ఆధారంగా నీ శ్రద్ధను ఏకాగ్రం చేయగల సామర్థ్యం. నీవు గనుక శ్రద్ధ, చైతన్యాల కిరణాలను కలిపి ఒక బిందువు మీద ఏకాగ్రం చేయగలిగితే, ఈ ఏకాగ్రతను పట్టు వీడని ఇచ్ఛతో కొనసాగించగలిగితే, దానిని ఏదీ అడ్డుకోలేదు — అది ఏదయినా కావచ్చు, అత్యంత ప్రాపంచికమైన భౌతికాభివృద్ధి నుంచి మహోన్నతమైన ఆధ్యాత్మికత వరకు.

కాని ఈ నియమాన్ని నిరంతరం తప్పక అనువర్తించాలి, అది కూడా నిర్వికారంతో చేయాలని చెప్పవలసి ఉంటుంది. అంత మాత్రాన నీవు ఒకే విషయం మీద ఎప్పుడూ ఏకాగ్రత వహించి ఉండాలని కాదు — నేను చెప్తున్నదానికి అర్థం అది కాదు, నా ఉద్దేశం ఏకాగ్రత వహించడం తెలుసుకుని ఉండాలని మాత్రమే.

ప్రాపంచికంగా చదువులకు, ఆటలకు, సమస్తమైన భౌతిక లేక మానసిక వికసనానికి, అది పూర్తిగా ఆవశ్యకం. ఒక వ్యక్తి విలువ అతడు ఎంత శ్రద్ధను పెడతాడు అనేదాని నిష్పత్తిలో ఉంటుంది.

ఆధ్యాత్మిక దృక్కోణం నుంచి చూస్తే అది ఇంకా ఎంతో ప్రాముఖ్యమైనది. ఏకాగ్రత వలన జనించి చొచ్చుకుపోయే శక్తిని అడ్డుకోగలిగిన ఆధ్యాత్మిక అవరోధం ఏదీ లేదు.

ఉదాహరణకు, చైత్య అస్తిత్వాన్ని కనుగొనడం, అంతరంగ దైవంతో సంయోగం పొందడం, ఉన్నతసీమలకు ఉన్మీలనం, అన్నీ తీవ్రమైన, మొండి పట్టుదలతో కూడిన ఏకాగ్రతా శక్తి వలన పొందగలవు — కాని అది ఏ విధంగా చేయాలనేది అవశ్యం తెలుసుకోవాలి.

మనిషిలోను లేదా అతిమానస క్షేత్రంలోను ఏకాగ్రతా శక్తి కీలకం కాకుండా లేనిదంటూ ఏదీ లేదు.

నీవు ఆ కౌశలంతో అత్యుత్తమ క్రీడాకారుడవు కావచ్చు, అత్యుత్తమ విద్యార్థివి కావచ్చు, ప్రతిభాశాలివైన కళాకారుడవు, సాహిత్యకారుడవు, వైజ్ఞానికుడవు కూడా కావచ్చు. నీవు అతి గొప్ప సాధుపుంగవుడవు కావచ్చు. ప్రతి వ్యక్తికీ తమలో అది అతి స్వల్పంగా మొదలవుతుది — ప్రతి ఒక్కరికీ అది ఇవ్వబడింది, కాని జనులు ఆ కౌశలాన్ని వృద్ధి చేసుకోరు.

CWM 9:360-61

మీ అంతరంగంలోని తలుపులను తెరవడానికి నేను అత్యంత జాగ్రత వహిస్తాను, దాని వలన ఏకాగ్రతా గమనం అతి స్వల్పంగా ఏ మాత్రం జరిగినా, మీరు కదల కుండా మూసివేయబడిన తలుపు వద్ద సుదీర్ఘ సమయాలు నిరీక్షించవలసిన అవసరం వుండదు, దానిని తెరవటానికి మీ వద్ద తాళంచెవి లేదు, సరి కదా మీకు దానిని తెర వడం ఎట్లాగో కూడా తెలియని పరిస్థితి.

తలుపు తెరవబడింది, మీరు కేవలం ఆ వైపు దృష్టి సారించాలి. మీరు దాని నుండి వెనుకకు మళ్ళరాదు.

CWM 13:84

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

ఏకాగ్రత లేకుండా ఎవరూ ఏమీ సాధించలేరు.

CWM 12:135

శ్రీమాత

సంకల్ప శక్తి

మనలో లేని శక్తులను సాధించాలన్నా, ఇంత వరకూ తెలియనివానిని తెలుసుకోవాలన్నా, ఎన్నడూ చేయలేనివి చేయగలగాలన్నా దృఢమైన సంకల్పం ఉండాలి. స్వలాభాపేక్షకు లోనుగాని ప్రశాంతత యొక్క వెలుగులో ఈ ప్రగతి కొనసాగాలి.

మనలో దృఢమైన సంకల్పం ఉన్నట్లయితే, దానిని తగిన వైపుగా త్రిప్పుకోవాలి. ఇంతవరకు లేకుంటే ముందుగా దాన్ని తన కోసం ఏర్పరుచుకోవాలి. ఇది కొంత కష్టసాధ్యమైనది; సమయం కూడ పట్టవచ్చు.

*

ఆలోచనలు ఎంత బాగున్నా స్థిరచిత్తం లేకుండా ముందుకు వెళ్ళలేము. దృఢచిత్తంతో అట్లాంటి ఆలోచనలను మన మనోభావాలలో, ప్రతిస్పందనలలో మరియూ కర్మలో ప్రతిఫలించే అలవాటు చేసుకోవాలి. లేకుంటే ముందుకు సాగలేము.

*

ప్రశ్న: అమ్మా, నాలోని నిమ్నప్రకృతి మరలా మరలా తప్పులనే చేయిస్తున్నది. దీన్ని మార్చటం మీ వలననే సాధ్యం అవుతుంది. నియమాలు సెలవిస్తారా?

సమా:

1. ముందుగా నీవు మారగలవనే నమ్మకాన్ని పెంపొందించుకో.
2. నిమ్నప్రకృతిని త్రోసిరాజనగల దృఢసంకల్పాన్ని అభివృద్ధి చేసుకో.
3. ఎన్ని కష్టాలు ఎదురైనా నీ సంకల్పం మారకూడదు.
4. దైవ సహాయం లభిస్తుందనే విశ్వాసం పెంపొందించుకో.

CWM 14:158-59

*

ప్రశ్న: మధుమయీ, సంకల్పాన్ని దృఢతరం చేసుకోవటం ఎలా సాధించాలి?
జవాబు: సాధించాలని దృఢంగా సంకల్పించుకోవడమే! (నవ్వుతూ) దీన్ని ఛలోక్తి అనుకోకు; ఇది నిజంగా సత్యమే. ఆకాంక్ష లేనపుడు దానిని ఎలా సాధించగలవు? ఒక విషయం ఎలా వుందో తెలుసుకోవాలంటే దానిపై దృష్టి కేంద్రీకరించాలి గదా!

జాగ్రత్తగా దాన్ని పరికిస్తేనే అది ఏమిటో, అందులో బహిర్గతం కాని విషయం ఏమిటో, అది ఎలా కట్టలు తెంచుకుని బయట పడటానికి ఆరాటపడుతున్నదో

తెలుస్తుంది. నీలో నిజాయితీయే ఉంటే నీలో దాగియున్న శక్తి నీకు అసాధ్యం అను కొని వదలివేసిన దాన్ని సుసాధ్యం అయ్యేలా చేస్తుంది.

నీకే గనుక తీవ్రమైన వాంఛ ఉంటే ప్రపంచంలోని ఏ శక్తీ నిన్ను నిలువరించలేదు. చాలా మందికి వాంఛించటమే తెలియదు. తెలిసినా ఏం చెయ్యాలో అనే సంధిగ్ధంలో ఉంటారు. అలా కాకుండా స్థిరచిత్తంతో ఉన్ననాడు ఈ ప్రపంచంలో ఏ శక్తి నీ సంకల్పాన్ని చెదరనీయదు.

అసలు విషయం ఏమిటంటే చాలామందికి దేన్ని కోరాలో తెలియదు. వారికి దృఢంగా కాంక్షించటమే తెలియదు, దౌర్బల్యమైన ఇచ్ఛ ప్రతిదానికీ తటపటా యిస్తుంది. “అది ఇలా వుండచ్చు, సరే మంచిదే. నీవు దాన్ని కావాలనుకోటం కూడా మంచిదే. కాని అది ఈ విధంగా వుంటే ఇంకా బాగుండవచ్చు.”

ఇట్లాంటి బలహీనపరచే మాటలు ‘వాంఛ’ను సరిగా ప్రకటించ లేవు. అంతే కాదు, నీ మనసులో ఏ మూలనో ఏదో శంక దాగి వుండి నీ సంకల్పాన్ని చెదర గొడుతుంది. అది “అది నా కెందుకు, లేకపోతేనే బాగుంటుందేమో”. ఇట్లాంటి అనుమానం నీలో దాగి వుంటుంది. ఇట్లాంటి అపోహలు, శంకలు, అనుమానాలు వేలాదిగా నీ సంకల్పాన్ని బలహీనపరచి నిన్ను వక్రమార్గం పట్టిస్తాయి. నీ ఆలోచనకు వ్యతిరేకమైన వాటిని నీచే చేయిస్తాయి. నీవు కాస్త తటపటాయించినా నీ ముందు వాలి నీ సంకల్పాన్ని బలహీనపరచి నిన్ను లోగొంటాయి

కాని ఎవరైనా నిజాయితీతో సంకల్పిస్తే, ఒక లక్ష్యాన్ని ఎంచుకొని తీవ్రంగా వాంఛిస్తే, దానికి దీటుగా తన సంకల్పాన్ని మలచుకుంటే, అట్టి వారిని ప్రపంచంలోని ఏ శక్తీ ఆపలేదు. వారు దేన్నైనా సాధించి తీరుతారు; అది ఆచరణ సాధ్యం అవుతుంది.

దేన్ని వాంఛించారో దాన్నే తీవ్రంగా కోరాలి. ఇచ్ఛాశక్తిని దానిపై కేంద్రీకరించాలి. (తల పంకించి) “అలా వుంటే బాగుంటుంది, చక్కగా వుంటుంది. చూడ ముచ్చటగా వుంటుంది”. కాని వ్యక్తి బలహీనుడు కాగూడదు. తన చేతగానితనాన్ని మరొకరికి ఎందుకు ఆపాదించాలి? బయట ప్రభావాలకు ఎందుకు లోను కావాలి?

మన ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలను గమనించండి. ఒక తెలియని చేతన దాన్ని నడుపుతున్నది. మనకు “నాకు ప్రమేయం లేకుండానే జరుగుతున్నదే,’ అనిపిస్తుంది.

అలాంటి వానికి మన అంగీకారం అవసరం లేదు. దానిపై మన సంకల్ప ప్రభావమే లేదు.

'వాంఛ' కూడా ఒక విద్యయే. వాంఛించటం నేర్చుకోవాలి. అది ముఖ్యమైన విద్య. నిజంగా ఆకాంక్షించేవారు వారి శక్తినంతా కూడగట్టుకోవాలి, శక్తులను సమీకరించుకోవాలి. వ్యతిరేక భావాలకు లోను గాకూడదు. అవి నిన్ను ఆ వైపూ, ఈ వైపూ లాగుతుంటే నీ జీవితకాలంలో ముప్పావు భాగం నీవు ఏమి చేస్తున్నావో, ఏమి చేయాలో గమనించలేవు. నీ మీద నీకు అవగాహన లేనంత కాలం నీకు అస్తిత్వం వున్నట్లవుతుందా? నిజానికి సంకల్పం అనే స్పృహ లేనంత కాలం నీవు వ్యక్తివి కాలేవు. నీ సర్వ శక్తులూ ఏకం చేస్తేనే నీవు దేన్నైనా దృఢంగా సంకల్పించ గలవు.

ప్రశ్న: ఇచ్ఛాశక్తిని దృఢతరం చేయటం ఎలా మాతా?

సమా: కండరాలను చేసినట్లే! ఏదైనా చేయాలన్నా లేక వదిలించుకోవాలన్నా నిదానంగా మొదలు పెట్టాలి. అవసరం లేని అంశాన్నయినా నిత్యం అలవాటుగా చేస్తున్నట్లయితే పట్టుదల పెరిగి కొనసాగిస్తావు. బరువులు ఎత్తటం ఇటువంటిదేగా? దీనికి ఆంతరంగిక పట్టుదల అవసరం. మొదట్లో చిన్న చిన్నగా ప్రారంభించి క్రమంగా శక్తిసామర్థ్యాలను పెంచుకుంటూ కొనసాగిస్తావు. క్రమేణా కష్టతరమైన ప్రయోగాలు ప్రారంభిస్తావు. ఈ విధంగా క్రమం తప్పక సాధన కొనసాగిస్తే నీదైన సంకల్పం బలపడుతుంది.

ప్రశ్న: శ్రీమాతా, సంకల్పం, వాంఛల మధ్య ఉన్న వ్యత్యాసం వివరించండి.

సమా; సంకల్పం వేరు, వాంఛ వేరు. ఏదైనా మంచి పని చేయాలంటే అది మంచిదా కాదా అని నీ హేతుబద్ధతను సంప్రదిస్తావు. నీ బుద్ధికి అది సబబు అనిపిస్తే దానిని చేయటానికి అవసరమైన వాటిని సమకూర్చుకుంటావు. నీ సంకల్పం నీచే ఆ పని చేయిస్తుంది. అదే కార్యనిర్వాహకత్వం కూడా వహిస్తుంది. వివేచనా జ్ఞానం ద్వారా నిర్ణయించినదాన్ని నీ లోని సంకల్పం ఒక పథకం ప్రకారం కార్యరూపంలో పెడుతుంది. ఇదంతా సమన్వయముతో జరిగే స్వతంత్ర వ్యవస్థ.

ఇక వాంఛ వేరు. అది ఉద్రేకానిక సంబంధించినది. వాంఛ నిన్ను పూర్తిగా వశం చేసుకుంటుంది. దీనిలో ఆలోచనకు అంతగా స్థానం ఉండదు. ఉద్రేకపూరిత స్పందనలు వ్యక్తి కాంక్షించే లేక వాంఛించేదాన్ని స్వంతం చేసుకునేలా ప్రోత్స

హిస్తాయి. నీ సంకల్పశక్తి దానికి ఉపకరిస్తుంది. కాని సంకల్పము, వాంఛ ఒకటి కావు. చాలామంది చాలా వాటిని కాంక్షిస్తూ ఉంటారు. కాని సంకల్పశక్తి వారికి అంతగా ఉండకపోవచ్చును. అట్లాంటి వారు, వారి వాంఛలు తీరక శుష్కించి పోతారు. వారి సంకల్పశక్తి కూడా నిరుపయోగం అవుతుంది.

సంకల్పశక్తికి నిర్వహణా సామర్థ్యం కూడా వుంటుంది. అది ఏ పని చేయాలన్నా ఉపయోగపడుతుంది. కచ్చితమైన ప్రయోజనం పొందాలంటే సంకల్పశక్తి కూడా కావాలి. వాంఛ ఉద్రేకంతో కూడి వుంటుంది. అది నిన్నంతా ఆవహిస్తుంది. దేన్నో ఒకదాన్ని పొందాలనే కోరికను పుట్టిస్తుంది. దానికి ఆలోచనతో నిమిత్తం లేదు. బలంతో పొందాలని ప్రోత్సహించే శక్తి అది. ఇందుకు నీవు నీ సంకల్పాన్ని కూడా ఉపయోగించవచ్చు. కాని సంకల్పం వేరు వాంఛ వేరు. అనేక మంది వాంఛలతో నిండియుండి వారి ఇచ్ఛాశక్తిని వాంఛలు తీర్చుకోటానికి వినియోగిస్తూ ఉంటారు.

'ఇచ్ఛ' ఒక వ్యవస్థను నడిపే శక్తి. దాన్ని ఎలాగైనా ఉపయోగించుకోవచ్చు. అది బలంగా వున్నచోట ఒక నిర్దిష్ట కారణం కూడా అక్కడ ఉన్నట్లే. 'ఇచ్ఛ'నే 'కాంక్ష' లేక 'వాంఛ' అనుకునే భ్రమలో పడరాదు. 'కాంక్ష' లేక 'వాంఛ' ఒక ఉద్రేకం. అది వ్యక్తిని ఆవేశించి దాని ప్రభావంలో అతనిని పెట్టుకుంటుంది.

నీవు గనుక 'వాంఛ' లను వాటి ఇష్టానికి వదలివేస్తే అవి ఏమైనా చేస్తాయి. అందుకు నీ ఇచ్ఛాశక్తిని వాడుకుంటాయి. వాంఛలకు హింసోద్రేకాలతో దగ్గర సంబంధం ఉంటుంది. అవి క్షణికమైనవి కూడా. వాటికి ఒక వ్యవస్థ, స్వయంచాలక శక్తి ఉండవు. అవి స్వయంగా మనుగడ సాగించలేవు. వాంఛల ప్రభావంలో పడినవారు ఏదైనా చేస్తారు; వారి చిత్తం వచ్చినట్లు.

CWM 6:410

'సంకల్పశక్తి' అంతరంగానికి సంబంధించినది. ఔన్నత్యము, గంభీరత దాని లక్షణాలు. విజ్ఞానాన్ని వెలికి తెచ్చి ఆచరణలో సాధ్యం చేసే శక్తి దానికి ఉంది. అది సహజంగా, అప్రయత్నంగా నేరుగా పనిచేస్తుంది.

లోని విజ్ఞానాన్ని వెలువరించి బహిరంగ చర్యలలో దానిని ప్రవేశపెట్టటమే నిజమైన శక్తి.

అందుకే ఒక నానుడి ఉన్నది: 'మనసుంటే మార్గం వుంటుందని'. ఇది ఎంత

ప్రసిద్ధమో అంత సత్యం కూడా. శక్తిని కూడగట్టుకోవటం అంటే దృఢంగా సంకల్పించటమే. ఈ సందర్భంలో 'వాంఛ' అంటే 'ఇష్టపడటం' కాదు. ఇష్టపడటం వాంఛలకు సంబంధించినది. 'ఇచ్ఛ' ఒక విజ్ఞానం, ఒక నిర్వహణా సామర్థ్యం. అది ఒక అప్రతిహత శక్తి.

జీవితంలో 'ఇష్టపడటాన్ని' వ్యక్తం చేయాలంటే కృషి ఉండాలి గదా? దీనికి వ్యక్తి యొక్క కృషి అవసరం. అట్టి కృషి ద్వారానే ఏ వ్యక్తి అయినా జీవితంలో తాను కోరుకున్నవి సాధించగలుగుతాడు.

కాని అలాంటి 'ఇష్టపడటం' అనేది లేకపోయినా, నిజమైన 'వాంఛ' నిజమైన విజ్ఞానాన్ని వ్యక్తం చేసే విషయంలో ప్రత్యేకంగా కృషి చేయడమే ఉండదు. అది సహజంగా జరుగుతుంది. అప్పుడు 'సంకల్పబలం' సర్వశక్తిమంతంగా ఉండి దేన్నయినా నిర్వహించగలదు.

CWM 8:360

శ్రీమాత

అనువాదం: కె. ఆర్. ఎల్. నరసింహారావు

భావనా శక్తి

భావన వాస్తవంగా మానసిక కల్పనాశక్తి. ఎప్పుడైతే ఈ శక్తి దైవకార్యార్థం నియోగించబడిందో అప్పుడది కాల్పనికమే కాదు సృజనాత్మకం కూడా అవుతుంది. ఏమయినప్పటికీ, అవాస్తవమైన కల్పన అనేది లేదు. ఎందుకనగా ప్రతి ప్రతిరూపం మానసిక స్తరంలో ఒక వాస్తవికత. ఉదాహరణకు, నవల యొక్క ఇతివృత్తం సర్వసంపూర్ణంగా మానసిక స్తరంలో అది వరకే రూపొంది వుంటుంది. దాని ఉనికి భౌతికస్తరంపై ఆధారపడి వుండదు.

మనలో ప్రతి ఒక్కరం ఎంతో కొంత మేరకు నవలా రచయితలా, మానసిక స్తరంలో రూపకల్పన గావించ సమర్థత గలవారమే. నిజానికి, మన జీవితంలో అధిక భాగం మన భావనాజనిత ఫలితాలతో కూడి వుంటుంది. భయాందోళనలకు రూపకల్పన చేస్తూ, ప్రమాదాలను, అవాంతరాలను ఊహించుకుంటూ నీ భావనా

పటిమను అవాంఛిత మార్గాల వైపు ప్రసరించినపుడల్లా, నీ భవితను నీవే చేజేతులా నాశనం చేసికున్నట్లవుతుంది.

అలా కాకుండా, నీ భావన ఎంత ఆశాజనకంగా నుంటే నీ లక్ష్యసిద్ధికి అవకాశం అంత ఎక్కువగా నుంటుంది. ముషియర్ కావె ఈ శక్తివంతమైన సత్యాన్ని చేజిక్కించుకొని వందల జనానికి వారి దురవస్థల నుండి దూరమైనట్టుగా ఊహించుకొనుటను నేర్పి, వారికి స్వస్థత చేకూర్చాడు. ఒకప్పుడు జుత్తు రాలిపోతున్న వనిత ఉదంతం చెప్పాడు. ఆమె తనకు తాను తన జుత్తు రాలడం ఆగిపోయి కచ్చితంగా దిన దినాభివృద్ధి చెందుతున్నదని సూచించుకోవటం ఆరంభించింది. అలా నిరంతరం ఊహిస్తుండటం వలన ఆమె వెంట్రుకలు నిజంగానే పెరగటం ప్రారంభించి, స్వయం సూచనను మరింత కొనసాగించుటతో, ఇతర స్త్రీలు ఈర్ష్యపడేటంత పొడవుగా పెరిగాయి.

మానసిక రూపకల్పన యోగమార్గంలో కూడా అధికంగా ఉపయోగపడుతుంది. మనసు ఎప్పుడు దైవసంకల్పంతో అనుసంధానం చెందుతుందో, అతిమానస పరమ సత్యం, మనసుకు అత్యున్నత దివ్యతేజానికి మధ్యనున్న పొరల గుండా దిగిరావడం ప్రారంభమౌతుంది. అది మనసును చేరగానే అచ్చట రూపకల్పనా శక్తుల ఉనికిని గమనించి, అతి సులభంగా రూపొంది, నీలో ఒక సృజనాత్మక శక్తిగా స్థిరపడుతుంది.

అందువలన నేను నీకు చెప్పేది: ఎప్పుడూ నిరాశ నిస్పృహలకు గురికాకు, నీ భావనా పటిమను సర్వదా ఉన్నత పరమసత్యపు ఒత్తిడికి ఆశాజనకంగా సంతోషంగా మలచబడటానికి వీలుగా నుంచు. ఆ విధంగా పరమ సత్యం తన సృజనాత్మక తేజస్సును నీవు భరించడానికి అనువైన పాత్రగా సర్వసన్నద్ధంగా నుంచాలి.

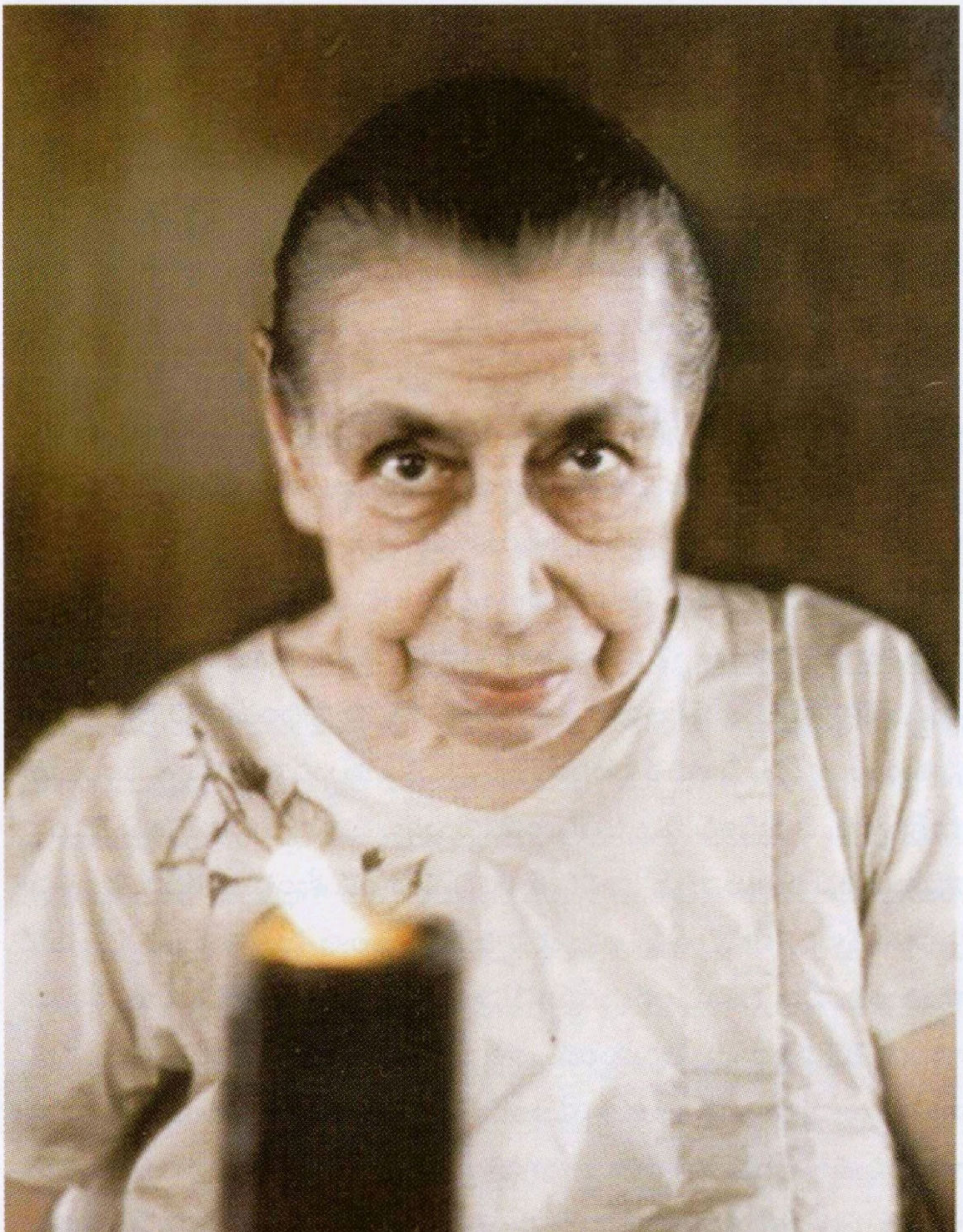
భావనా పటిమ ఒక కత్తి లాంటిది. దానిని మంచి పనులకు లేక చెడ్డ పనులకు ఉపయోగించవచ్చు. నీవు ఎల్లప్పుడు పరివర్తన చెందబోతున్నాననే భావనలో మునిగి వుంటే, అప్పుడు యోగప్రక్రియకు తోడ్పడతావు. అందుకు భిన్నంగా, నీవు నిరుత్సాహానికి లోనై, నేను పనికి రానని లేక నాకు సాధించే సమర్థత లేదని దుఃఖిస్తుంటే, నీ అస్తిత్వాన్ని నీవే విషపూరితం చేసుకుంటావు.

CWM 3:256-57

ప్రశ్న: భావనాత్మకమైన కలలకు ఏమైనా విలువ వుంటుందా?
అది భావన యొక్క లక్ష్యంపై ఆధారపడి వుంటుంది. భావనా పటిమను వృద్ధి చేసుకొనుట మంచిదే అని అనుకోవటం సత్యమే, కాని ఒక అసత్యమైన భావన తలెత్తకుండా జాగ్రత్త వహించాలి.
CWM 4:154

ప్రశ్న: భావన నిర్వహించే పని ఏమిటి, అది సమకూర్చే ప్రయోజన మేమిటి?
వ్యక్తికి దానిని ఏవిధంగా వాడాలో తెలిసినట్లయితే, నేను చెప్పినట్లుగా, అతను స్వయంగా తన అంతర్గత మరియు బాహ్యజీవితాన్ని తానే నిర్మించుకోగలడు. దానిని ఏ విధంగా వాడాలో తెలిసి, అందుకు శక్తి కలిగి వుంటే, అతను తన ఉనికిని తానే ఏర్పరుచుకోగలడు. నిజం చెప్పాలంటే, అది ఈ లోకంలో విషయాలను సృష్టించటానికి, రూపకల్పన గావించటానకి ప్రాథమికమైన విధానం. వ్యక్తికి భావనా సమర్థత కొరవడినట్లయితే అతను ఎలాంటి అభివృద్ధిని సాధించలేడని నేనెప్పుడూ అనుకుంటుంటాను. నీ జీవితగమనంలో నీ భావన ఎప్పుడూ నీ కన్నా ముందుగా అడుగేస్తుంది. నీ గురించి నీవు ఆలోచించినప్పుడు, మామూలుగా నీవు ఏ విధంగా రూపొందాలనుకుంటున్నావో దానిని గురించి ఊహించుకుంటావు కదూ. ఈ ఊహ కొనసాగుతుంది. దానిని నీవు అనుసరిస్తావు. అది ఇంకా ముందుకు సాగడం కొన సాగుతుంది, నీవు దానిని అనుసరిస్తూనే వుంటావు. భావనా పటిమ నీకు దేనినైనా సాధించగలిగే మార్గాన్ని తెరుస్తుంది. భావనా శక్తి లేనివారిలో కదలిక కలిగించడం చాల కష్టం. వారు వారి ముక్కు ముందర వున్నదానినే చూడగలరు, ఏ క్షణాన వారు ఏమిటో, అంత మాత్రమే వారూహించగలరు. వారు ముందుకు సాగలేరు, కారణం. ప్రత్యక్ష విషయానికే వారు కట్టుబడి వుంటారు కనుక. అది చాలావరకు, వ్యక్తి దేనిని భావనగా పరిగణిస్తాడో అన్న దానిపై ఆధారపడి వుంటుంది....

ప్రశ్న: శాస్త్రవిదులైనవారికి తప్పకుండా భావనా పటిమ ఉండాలి!
విశేషంగా నుండాలి. లేనట్లయితే వారు కనుగొనలేరు. నిజానికి భావన అనునది, సాధించబడిన విషయాల పరిధిని అధిగమించి సాధించవలసిన విషయాలపై తన ఆలోచనా శక్తిని ప్రసరంపజేసి, తద్వారా వాటిని సాధించడం. వ్యక్తి తప్పనిసరిగా ప్రగతిశీల భావాలు, తిరోగమన భావాలు రెండూ కలిగి వుంటాడు. ఎల్లప్పుడూ

శ్రీమాత

శ్రీఅరవిందులు

సంభవించగల రకరకాల దుర్ఘటనల గురించి ఊహిస్తుండే మనుషులుంటారు. దురదృష్టమేమిటంటే వాటిని సంభవింపజేసే శక్తి కూడా వారికి ఉంటుంది. అది ఎలా గుంటుందంటే, ఇంకా అనుభవసిద్ధం కాని లోకంలోకి స్వర్గానుభూతిని పొందగల పరికరాలను పంపి అక్కడ నుండి ఏవో కొన్నింటిని సంగ్రహించి కొనితేవటంలా వుంటుంది.. ఆ విధంగా భూవాతావరణానికి అదనంగా సమకూర్చట మవుతుంది. ఇవి బహిర్గతమవటానికి మొగ్గుచూపుతాయి. భావన ఉపయోగపడటానికి అనువైన విధంగా తీర్చిదిద్దబడగల పరికరం లాంటిది, దానిని సంకల్పానుగుణంగా వాడుకోవచ్చు, కావలసిన విధంగా మలచుకోవచ్చు, ప్రయోగించవచ్చు, ప్రయోజనం పొందవచ్చు. అది వ్యక్తి తనలో తాను స్వయంగా పెంచుకొని ఉపయోగించ వీలైన లక్షణాలలో ఒకటి, అనగా, ఒక నిర్దిష్ట ప్రయోజనం కోసం వాడబడేది.

CWM 7:228-29

... వ్యక్తికి చురుకైన భావనాశక్తి వుండాలి, కారణం — నేను మూఢ విషయాలు చెప్తున్నట్లుంది, కాని అవి పచ్చి నిజాలు — నీకు మహత్తరమైన రూపకల్పన గావించగల ప్రపంచ మొకటుంది. అది నీదైన ప్రత్యేక ప్రాణిక ప్రపంచం. నీవు దానిని దివ్యమైన అలంకారాలతో అత్యంత సుందరంగా తీర్చిదిద్దగల సమర్థుడవు. ఈ నీ లోకాన్ని ఒక మహా గొప్ప అద్భుతంగా రూపొందించగలవు — నీ భావనా పటిమను సక్రమంగా ఉపయోగించుట తెలిసినట్లయితే, నీలో ఒక కళాత్మకమైన, కవితా యోగ్యమైన చైతన్యం వున్నట్లయితే, నీవు సౌందర్య సామరస్యతలను ఆరాధించే వాడివైతే, భౌతికంగా ప్రత్యక్షమయ్యే ఒక అత్యాశ్చర్యకరమైన అసంభావ్యమైన కళాఖండం ఈ లోకంలో ఊడిపడేలా చేయగలవు.

నా చిన్నతనంలో దీనిని 'నీకు నీవు కథలు చెప్పుకోవటం' అనేదాన్ని. అది మాటలతో నీ మస్తిష్కంలో చెప్పుకొనేదేదో కాదు. అది ఒక నవ్యమైన, పవిత్రమైన మస్తిష్కంలోకి ప్రవేశించి అక్కడ ఒక మహాద్భుతమైన కథను అల్లటం.

ఈ విధంగా నీకు నీవు కథను చెప్పుకోవటం ఎలాగో తెలిస్తే, ఆ కథ నిజంగా అందమైనది, సామరస్యత గలది, శక్తివంతమైనది, సమన్వయించబడినది అయినట్ల యితే, అది నీ జీవితంలో సార్థకమవుతుంది — బహుశా, పూర్తిగా నీవు కూర్చిన

విధంగా కాకపోయినా, నీ కథానిర్మాణానికి ఇంచుమించుగా కొద్దిపాటి మార్పులు చేర్పులతో....

అందుకు కొన్ని సంవత్సరాలు పట్టవచ్చు, కాని నీ కథ నీ జీవితాన్ని వ్యవస్థీకరించ టానికి దారి తీస్తుంది.

అయితే ఒక అందమైన కథను చెప్పగలిగినవారు బహుశా, కొద్దిమంది మాత్రమే వుంటారు. అదీ గాక, చెప్పేవారు కూడా భయానక సంఘటనలను కథలకు జోడిస్తారు. తరువాత అలా చేసినందుకు చింతిస్తారు.

ఒక దివ్యమైన కథను, భయానకమైనదేదీ లేకుండా కేవలం రామణీయత తప్ప మరేమి లేనిదానిని నిర్మించగలిగితే, ఆ కథ ప్రతివారి జీవితంపై గణనీయమైన ప్రభావం చూపగలుగుతుంది. అందరికీ ఈ విషయం తెలియదు.

వ్యక్తికి ఈ శక్తిని ఎలా ఉపయోగించాలో తెలిసినట్లయితే, ఈ సృజనాత్మక శక్తిని ప్రాణికమైన నిర్మాణాలతో కూడిన ప్రపంచంలో ఎలా వాడాలో తెలిసినట్లయితే, ఆ అవగాహన ఆతని పసితనం నుండి ఏర్పడినట్లయితే ఎంత బాగుంటుంది! కారణం, ఆ కాలంలోనే ఎవరైనా వారి భవితను రూపొందించుకుంటారు గనుక. అయితే నీ చుట్టూ సాధారణంగా వుండే మనుషులు, ఒక్కోసారి స్వయంగా నీ చిన్ననాటి స్నేహితులు కూడా, ఎక్కువగా నీ తల్లిదండ్రులు, ఉపాధ్యాయులు కలుగజేసుకుని పూర్తిగా చెడగొడ్తారు — ఎంతగానంటే నీ భవిత యొక్క రూపకల్పనకు చాలా అరుదుగా సంపూర్ణ సాఫల్యత లభిస్తుంది.

అలా కాకుండా, ఒక పసివానికుండే సహజమైన నిష్కాపట్యంతో చేసినట్లయితే, స్వయంగా నీకు నీవు ఒక అద్భుతమైన జీవితం ఏర్పాటు చేసుకోగలవు — నేను మాట్లాడేది భౌతిక ప్రపంచ జీవితం గురించి.

చిన్ననాటి కలలు యుక్తవయస్సు యొక్క వాస్తవాలు.

CWM 8:117-18

భావనా పటిమ ఒక రూపకల్పనా శక్తి. నిజానికి భావనాశక్తి లేనివాళ్ళు మానసిక దృక్పథంలో ఏదీ రూపొందించలేరు, వారి ఆలోచనలకు ఒక దృఢమైన శక్తిని సమ కూర్చలేరు. భావన కార్యాచరణకు ఒక శక్తివంతమైన మార్గం. ఉదాహరణకు, నీకు ఎక్కడో బాధ కలిగితే, నీవు ఆ బాధ లేకుండా చేస్తున్నాననో లేక దానిని

నిర్మూలిస్తున్నాననో, లేక తీసివేస్తున్నాననో ఊహించినట్లయితే — అలాంటి రకరకాల దృశ్యాలను ఊహించుకుంటే — సరే, నీవు సఫలీకృతుడవౌతావు. తలవెంట్రుకలు అనూహ్యంగా రాలిపోతున్న వ్యక్తిని గురించిన కథ ఒకటుంది. రాలిపోయే తీవ్రత ఎంతగా నుండిందంటే కొన్ని వారాల్లోనే పూర్తిగా బట్టతల ఏర్పడేటంతగా నుంది. అప్పుడు ఆమెకు ఎవరో చెప్పారు, "నీవు నీ జుత్తును దువ్వుకొనేటప్పుడు, అది పెరుగుతున్నదని, అతి వేగంగా పెరుగుతుందని ఊహించు". అదే విధంగా, ఆమె జుత్తును దువ్వుకున్నప్పుడల్లా, "ఓహ్! నా జుత్తు పెరుగుతోంది! చాలా వేగంగా పెరుగుతోంది1..." అనుకుంది. నిజంగా అలాగే జరిగింది! కాని, మామూలుగా జనులు చేసేదేమిటంటే వారికి వారు ఇలా చెప్పుకుంటారు: "ఆహా, నా జుత్తు మళ్ళీ రాలిపోతోంది, నాకు బట్టతల ఏర్పడటం ఖాయం, అది జరిగి తీరుతుంది!" అందువల్ల అది తప్పక జరుగుతుంది!

CWM 9:380

శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

భావనాశక్తి, స్వభావ సిద్ధంగా, యదార్థమైన చేతన యొక్క సంభావ్యతను సూచించగలిగే అంతర్బుద్ధి నైపుణ్యతకు ఒక ప్రత్యామ్నాయం. మనసు సత్యచేతన దిశగా ఎదుగుతున్న కొద్దీ, ఈ మానసిక శక్తి ఒక యదార్థ భావనగా మారుతుంది. ఆ భావన ఇతః పూర్వమే సిద్ధించి రూపుదిద్దుకున్న పరిమితమైన చాలీచాలని జ్ఞానంలోకి ఉన్నత సత్యం యొక్క వన్నెను, వెలుగును కొనితెస్తుంది. చివరిగా, ఇట్టి పరివర్తనాత్మక వెలుగులో అత్యున్నతమైన సత్య-శక్తులకు తావిస్తుంది లేదా స్వయంగా తనకు తానే అంతర్బుద్ధిగా, దివ్యావేశంగా పరిణామం చెందుతుంది.

CWSA 21:453

శ్రీఅరవిందులు

భావోద్వేగ సమతులనంలోని శక్తి

సాంఘికపరమైన సంబంధాలలో ఒక పెద్ద బలహీనతఉంది. ఆ కారణంగానే క్రోధావేశంతో ఒళ్ళుమరచి అనకూడని మాటలు అంటుంటారు. బలహీనత లేనివారు ఎప్పటికీ ఆవేశానికి లోనుగారు. బలహీనత, తీవ్ర ఆవేశం రెండూ జతగా ఉంటాయి. దృఢంగా ఉండేవారు ఎన్నడూ దుడుకుగా ఉండరు. ఇది ప్రతివారూ గుర్తుంచుకోవలసిన విషయం. ఆవేశం ప్రదర్శించాలంటే ఎక్కడో ఓ చోట బలహీనత ఉన్నట్లే. అయితే కండలు తిరిగిన ఒక మనిషి మరొకరిని చావబాది పడేయటం చూసి వాడు చాలా బలవంతుడు అనుకోవటంలో నిజం లేదు. కండరాలున్నప్పటికీ వాడు నైతికంగా బలహీనుడే., శారీరక బలం ఉన్నా మానసిక బలహీనత ఉండవచ్చు. ఈ పరిస్థితి సర్వసాధారణం.

జంతువులను గమనించ గలిగితే చాలా బలంగా ఉండే జంతువులు ఎంతో ప్రశాంతంగా ఉంటాయి. వేటాడేటప్పుడు ఎంతో శక్తి ప్రదర్శించినప్పటికీ అది తీవ్ర ఆవేశం కాదు, కేవలం శక్తి నుపయోగించటమే. ఒక సింహాన్ని ఎప్పుడైనా గమనించినట్లయితే దానికి పని లేనప్పుడు అది చికాకు చెందదు. దానికి జబ్బు చేసినప్పుడు స్థిమితంగా ఉండదు. కాని ఆరోగ్యంగా వున్నట్లయితే, అది చలించదు, స్థిమితంగా వుంటుంది. — ఒక యోగిలా (నవ్వుతారు)

ఆందోళన, ఆవేశం, క్రోధం మొదలైనవన్నీ బలహీనత గుర్తులే. ముఖ్యంగా మాటల్లో ఒళ్ళెరుగకుండా అనరాని మాటలు అన్నట్లయితే అది నిజంగా ఒక భయంకర మైన మానసిక, ప్రాణిక దౌర్బల్యానికి సూచన. ఎంతో అవమానకరమైన మాటలు విన్నా, మనుషులు నిన్ను చేతనైనన్ని మూర్ఖపు కూతలు కూసినా నీవు బలహీనుడవు కానట్లయితే, నీవు సంస్కారవంతుడవు కాబట్టి పైకి ఏమీ అనకపోయినా లోలోపల నవ్వుకుంటావు, ఆ దుర్భాషలను పట్టించుకోవు. దానిక్కారణం ఇక్కడ అలవాటైన సంస్కారం; అసలు సంగతి నీకు అవగాహన ఉంటుంది కాబట్టి. ఏది విన్నప్పటికీ స్థిమితంగా ఉండగలవు. నీలో ఏ రకమైన కలత సూచనప్రాయంగానైనా కలగదు, అంతా నిశ్చలంగా ఉంటుంది. కానీ చూసేవాళ్ళు మాత్రం తప్పక నవ్వుతారు.

ఎవరైనా నీపై తన క్రోధాన్ని, ఆవేశాన్నీ వెళ్ళగ్రక్కినప్పుడు, దానికి నీవు ప్రభావితుడవైతే, వెంటనే ప్రతిస్పందిస్తావు, ఇక నీలో కూడా ఉద్రేకం కలిగిందంటే

దాని అర్థం నీవూ అతనంత బలహీనంగా ఉన్నట్లే.

CWM 6:372-73

ఎవరో వచ్చి నిన్ను తిట్టి, అవమానిస్తూ మాట్లాడారనుకో, నీవు వెంటనే వారికి సమానంగా కోపంతో, పగతో ఊగిపోతే నీవు చాలా నీరసంగా, శక్తి లేనట్లుగా అయిపోతావు, దానితో మూర్ఖుడిలాగా తయారవుతావు. అలా కాక నీవు గనక స్థిరచిత్తంతో, ముఖ్యంగా మనస్సును నిశ్చలంగా ఉంచుకోగలిగితే అప్పుడు ఈ ప్రకంపనాలు నిన్ను తాకవు, అంతేకాక నీకు పెద్ద బలం వచ్చినట్లనిపిస్తుంది. అప్పుడు ఎదుటి వ్యక్తి నిన్ను చికాకుపరచ లేడు. నీవు శారీరకంగానూ, మానసికంగానూ నిశ్చలంగా ఉండిపోగలిగితే, నీపై దౌర్జన్యం జరపాలని చూసినప్పటికీ నిశ్శబ్దంగా, స్థిరంగా, స్థిమితంగా ఉండిపోతావు. అది నీ పైనే కాకుండా ఎదుటి వ్యక్తిపై కూడా శక్తివంతంగా పనిచేయగలదు. ఈ విధంగా అంతర్గతమైన ప్రతిస్పందనలు లేకుండా ఎక్కడైనా నీలో నీవు నిశ్చలంగా ఉండగలిగితే తక్షణమే దీని ప్రభావం ఎదుటివారిపై పడుతుంది.

దీని వల్ల నిశ్చలత్వమనేది ఎంత శక్తివంతమో నీకు తెలుస్తుంది. ఇది సాధారణంగా రోజూ జరిగేదే తప్ప పెద్ద ఆధ్యాత్మిక జీవిత విశేషం కానే కాదు, కేవలం బాహ్య వస్తువిషయ జీవితానికి సంబంధించినది.

నిశ్చలత్వం మానసికంగానూ ఇంద్రియ విషయాల్లోనూ దైహికంగాను ఉన్నప్పుడు అపారమైన శక్తి వస్తుంది. నీవు కదలక మెదలక నిశ్చలంగా ఒక గోడలా నిలబడిపోతే ఎదుటివారు నీ మీదకు ఏమి పంపినా అది తిరిగి వారి పైనే పడుతుంది. అది తక్షణం జరిగే చర్య. దానికి ఎంత శక్తి వుంటుందంటే నీ పైకి వచ్చిన హంతకుని చేతిని కదలనీయదు. అయితే లోలోపల ఉడికిపోతూ బయటకు స్థిమితంగా ఉన్నట్లు కనిపిస్తే లాభం లేదు. నేను చెప్తున్నది సమగ్రమైన నిశ్చలత.

CWM 8:67-68

ప్రశ్న: అమ్మా! ఒక అనుభవం యొక్క అభ్యుదయాత్మక స్థితి, వ్యతిరేకాత్మక స్థితి అంటే ఏమిటి?

సమా: నీలో కొన్ని లోపాలుండి అవి నీ పురోగతికి అవరోధంగా ఉన్నాయనుకో. వ్యతిరేకాత్మక స్థితి అంటే నీవు వాటిని పోగొట్టుకొనే ప్రయత్నం చేయడము.

అభ్యుదయాత్మక స్థితి అంటే నీవు అభివృద్ధి పొందటానికి అవలంబించవలసిన వాటిని నీలో కల్పించుకోవడము.

సత్యం చెప్పకపోవడమనే దుర్గుణం నీ కున్నదనుకో. ఈ అబద్ధాలు చెప్పే అలవాటు పోగొట్టుకోవాలంటే దాన్ని ఎదిరించాలి; అసత్యాన్ని నీ చైతన్యం నుంచి నెట్టివేసి, నిజం చెప్పకపోవడం, నిజం చూడలేకపోవడం అనే అలవాటు పోగొట్టుకోడానికి కష్టపడాలి. అది జరగాలంటే నిజం చెప్పటమనే అలవాటు చేసుకో, నిజాన్ని గ్రహించే అలవాటును, ఎల్లప్పుడూ సత్యాన్నే చెప్పే అలవాటును క్రమంగా సాకారం చేసుకో. లోపాన్ని తరిమికొట్టడమనేది వ్యతిరేకాత్మకత, నిజాన్ని గ్రహించాలనే అలవాటు అభ్యుదయాత్మకత.

అన్ని విషయాల్లోను అదే విధంగా ఉంటుంది. ఉదాహరణకు నీలో ఎక్కడో ఒక చోట ఒక రకమైన అసహ్యాభావన, అజ్ఞానం, దురహంకారము, అస్పష్టమైన ఏవగింపు, పై నుంచి వచ్చినదాన్ని తిరస్కరించడం ఉన్నదనుకో. వ్యతిరేకాత్మక వైఖరి అంటే ఆ స్వభావాన్ని ఎదిరించి అది వ్యక్తం కాకుండా నిరోధించడము. అలా కాకుండా దాన్ని ఏమీ చేయకుండా నీలోనే సమర్పణా భావం పెంచుకొని, నివేదన, ఆత్మార్పణ, ఇంకా దివ్యశక్తులతో సహకరించటం ద్వారా నిన్ను మార్చుకోవడం అభ్యుదయాత్మక వైఖరి. అర్థమైంది కదా!

ఇంకా చెపుతున్నాను. కొంతమంది కోపగించుకునే వారుంటారు. కోపావేశంతో ఊగిపోయేవారు... అది పోగొట్టుకోవడానికని చాలా తంటాలు పడతారు. కోపాన్ని వ్యతిరేకిస్తారు, ఆ ప్రకంపనలు వారిలో ప్రవేశించకూడ దనుకుంటారు. కానీ దానికి బదులు చెరిగిపోని నిశ్చలత, పూర్ణమైన ఓరిమి, ఎదుటివారిని అర్థం చేసుకోగలగటం, ప్రశాంతదృష్టి, నిశ్చలమైన నిర్ణయము అలవడితే అది అభ్యుదయాత్మకమైన వైఖరి.
CWM 7:202-03

మానవ ప్రకృతి చాలా పరిమితమైనది, ఎన్నో వ్యతిరేక భావాలతో, పొసగని గుణాలతో కూడినది. ఉదాహరణకు ఎవరైనా నిమ్నస్థాయి ప్రేమను, అంటే మానవులకు సాధారణంగా అనుభవంలో నున్న ప్రేమను గర్హించాలనుకునే ప్రయత్నం చేస్తే, తమకున్న ప్రేమించే గుణాన్ని పూర్తిగా కోల్పోయి ఒక బండరాయి లాగ తయారవుతారు. ఆ తర్వాత ఎంతో కాలం తర్వాత గానీ ప్రేమను తెలుసుకొని తమలో

ప్రతిష్ఠించుకొని వ్యక్తపరచగలిగిన జ్ఞానం తిరిగి రాదు.

కాబట్టి ఏమి చేయాలంటే, ప్రేమ ఏ రూపంలో అంకురించినప్పటికీ దాని బాహ్య స్వభావాన్ని నిశితంగా పరిశీలించి దాని వెనుక నున్న, దాని ఉనికికి కారణమైన ఆ దైవతత్వాన్ని తెలుసుకోవాలి. సహజంగానే ఇందులో చాలా ఉచ్చులు, అడ్డంకులు ఉన్నప్పటికీ అది ప్రయోజనకారి; తన ప్రేమ హీనప్రేమ అవుతుందేమోనన్న భయంతో ప్రేమనే తిరస్కరించకుండా, హీనమైన ప్రేమను విరమించి సవ్యమైన ప్రేమను వాంఛించాలి.

మానవుల మధ్య ప్రేమలు అనేక రకాలు: పిల్లలపై తల్లిదండ్రుల కుండే ప్రేమ, పిల్లలకు పెద్దలపై ప్రేమ; అన్నదమ్ముల, అక్కచెల్లెళ్ళ మధ్య ప్రేమ; స్నేహితుల మధ్య ప్రేమ, ప్రేమికుల ప్రేమ మొదలైనవన్నీ కూడా అజ్ఞానం, స్వార్థం, ఇంకా అనేక అనర్థాలతో కూడి ఉంటాయి, అది మానవ బలహీనత; అందువల్ల పూర్తిగా ప్రేమకు దూరం కాకూడదు. శ్రీఅరవిందులు ఏం చెప్పారంటే అలా దూరం చేసు కోవడం కష్టతరమే కాక హృదయం బీడువారి పోవటం తప్ప మరే ప్రయోజనం ఉండదు. అందువలన ఎలా మంచిగా ప్రేమించాలో తెలుసుకోవాలి: అంకితభావంతో, సమర్పణాభావంతో, ఆత్మనిగ్రహంతో ప్రేమించాలి. ప్రేమ పట్ల తిరస్కారం కాకుండా దాని విపరీత భావాలపై, అంటే వాటిని అనుసరించి ఉండే స్వార్థం, అనుబంధం, ఆధిపత్యభావం, అసూయ మొదలైన వ్యతిరేక భావాలను నిరోధించాలి. అన్నీ ఆధీనంలో ఉంచుకోవాలనీ, అజమాయిషీ చేయాలని అనుకోకూడదు. తన ఇచ్ఛ ప్రకారమే జరగాలనీ, తన కోరికలు తీరాలనీ, అన్నీ పొందాలనీ కాకుండా తనే ఇవ్వాలి. ఎదుటివారి ప్రతిస్పందన కోసం చూడకుండా తనకుండే ప్రేమతోనే తృప్తిచెందాలి. తన కోరికలు, స్వప్రయోజనాలు, తన సుఖసంతోషాల కోసం చూడకుండా తన ప్రేమానురాగాలను ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా పంచిపెట్టాలి. కేవలం ప్రేమించడంలోనే ఆనందం పొందాలి. అంతే.

CWM 8:301-302

బాహ్యదృష్టికి ఒక మనిషి అవయవాలన్నీ చక్కగా పనిచేయగల స్థితిలో నుండి అతనికి మానసిక సంతులనం కూడా ఉన్నట్లయితే, అతనికి అంటువ్యాధులను తట్టుకునే నిరోధకశక్తి ఉంటుంది. ఏ కారణం వల్లనైనా లేక మానసిక ఆందోళన,

అసంతృప్తుల వల్లగానీ నైతికమైన కష్టాలు భరింపలేని అలసట వలనగానీ అసమతాస్థితి చెడితే, అది అస్వస్థతకు దారితీస్తుంది.
CWM 9:122

పరిపూర్ణతే సామరస్యము, అదే సమతుల్యము. ఈ సమతుల్యం అంటే ఏమిటి? ఇక్కడ భౌతికశాస్త్రం ఎవరు చదివారు?

సాధకుడు: ఒక త్రాసులో రెండు వైపులా సమాన భారాన్ని ఉంచినప్పుడు అది సమతుల్యంగా ఉంది అంటారు.

అమ్మ: అదే కదా. అయితే పరిపూర్ణత అనేది సమతుల్యం అంటే దానికి ఏమి చెపుతారు?

సాధకుడు: ఒకానొక పరిస్థితిలో సిద్ధి కలుగకుండా ఏదైనా వ్యతిరేకిస్తున్నప్పుడు దాన్ని చేతనాశక్తితో జయించినప్పుడు తత్ఫలితంగా ఆత్మ సిద్ధి వ్యక్తమవుతుంది.

అమ్మ: అవును. అంతే... పరిపూర్ణత్వమనేది ఒక స్తబ్ధస్థితి కాదు. అది పురోగామియైన శక్తిచాలన సమతుల్యము.
CWM 4:14, 15

*

మనం మంచి చెడులని చెప్పుకునేదాంట్లో అర్థం తక్కువ. అంతకంటే నిర్మాణాత్మకత, నిర్మూలాత్మకత అనవచ్చు; పురోగాత్మకం, తిరోగాత్మకం అనవచ్చు. అదే ముఖ్యం కొంతమంది చాలా ప్రకాశవంతంగా, సంతోషంగా నవ్వుతూ ఉంటే కొంతమంది మందకొడిగా కుంగిపోయి, ద్వేషపూరితంగా, అసంతృప్తిగా, చీకటి నీడల్లో ఉంటారు. అక్కర్లేనివాటి నన్నిటినీ అకర్షిస్తారు. దీప్తివంతంగా ఉండేవారు, అది ఆధ్యాత్మిక దీప్తి కాకపోయినప్పటికీ వారు మంచితనాన్ని, సమతులనాన్నీ, ఆత్మవిశ్వాసాన్నీ, జీవించడంలోని ఆనందాన్నీ వెదజల్లుతారు. జీవించడంలో ఆనందాన్ని చవిచూచేవారు ప్రకృతి సామరస్యంతో ఏకమై యుంటారు కాబట్టి వారు ఆకస్మిక ప్రమాదాలకు లోను కారు, వ్యాధులు వారి దగ్గరకు రావు. ఈ ప్రపంచ స్థితిగతుల్లో వారి జీవితం ఎంత శోభాయమానం కాగలదో అంతగానూ అవుతుంది.
CWM 6:3

మానవుని సంతోషపెట్ట గలిగేది ధనం కాదని మళ్ళీ మళ్ళీ చెపుతున్నాను. అది

కేవలం అంతర్గతమైన శక్తి సమతులనం, మంచి ఆరోగ్యం, మంచి భావాలు.

CWM 13:174

శ్రీమాత

అనువాదం: అమరవాది ప్రభావతి, అమరవాది వేంకటరామ శాస్త్రి

ఆత్మ చైతన్య శక్తి

మన అస్తిత్వంలోని అత్యల్పమైన భాగానికి మాత్రమే మనం ఎరుక కలిగి ఉంటాం, చాలా వరకు మనం అచేతనులమై ఉంటాం. ఈ అచేతనే మనలను మనం తిరిగి సంస్కరించుకోకుండా నిమ్నప్రకృతికి కట్టి పడేసి, మనం ఆ స్థితిని పరివర్తన చేసుకోకుండా, రూపాంతరం చేయకుండా అడ్డుకుంటుంది. ఈ అచేతనత్వం ద్వారానే దైవవ్యతిరేక శక్తులు మనలో ప్రవేశించి, మనలను వాటికి బానిసలుగా చేసుకుంటాయి.

నీ గురించి నీవు ఎరుకతో ఉండాలి, నీలోని స్వభావానికి, నీలోని కదలికలకి నీవు ఎరుకతో ఉండాలి, నీవు చేసే పని కాని లేదా ఆలోచన కాని ఎందుకు చేస్తున్నావో, దేని కోసం చేస్తున్నావో తెలుసుకుని తీరాలి. నిన్ను కదిలించే నీ ఉద్దేశ్యాలు, ప్రేరణలు గుప్తమైనవి. పైకి కనిపించే శక్తులు అన్నింటిని అర్థం చేసుకోవాలి. నిజానికి ఈ అస్తిత్వం అనే పూర్తి యంత్రాంగంలోని ప్రతి చిన్న అంశాన్ని, భాగాన్ని పరిశీలించి తెలుసుకోవాలి.

ఒకసారి ఆ ఎరుక నీకు కలిగినపుడు, ఏ శక్తులు నిన్ను క్రిందికి లాగుతున్నాయో, ఏవి నీకు సహాయకారిగా ఉన్నాయో, వాటి మధ్య తేడా నీవు గమనించి, వాటిని మార్చుకోగలవు. నీకు సరైన దానికి పొరపాటుకి, సత్యానికి అసత్యానిక, దివ్యమైనదానికి దివ్యం కానిదానికి మధ్య తేడా తెలుసుకోగల్గినపుడు, నీవు నీ పరిజ్ఞానంతో అఖ్ఖర్లేనివి వదిలి మిగతావాటికి సమ్మతించగలవు. ఆ విధమైన ద్వంద పరిస్థితి ప్రతి అడుగులోను ఎదురౌతుంది, అందువల్ల నీవు ప్రతిసారి రెండింటి మధ్య ఎన్నుకోవలసి ఉంటుంది. నీవు చాలా సహనంతో పట్టు విడవకుండా ఉండాలి, మెలకువతో 'నిద్రపోకుండా' అంటే పెద్దలు చెప్పినట్టు జాగురూకుడవై యుండాలి. నీవు ఎప్పుడూ దివ్యశక్తులకు వ్యతిరేకమైన ప్రతికూల శక్తులకు అవకాశం ఇవ్వకుండా తిరస్కరించాలి.

CWM 3:2

నీ స్వయం పరిపూర్ణత కోసం చేసే కృషిలో మొదటి మెట్టు నీ గురించి నీకు చైతన్యం కలగటానికి ప్రయత్నించటం. దానికి తోడు, నీ అస్తిత్వపు వివిధ భాగాలను గురించి, అవి నెరవేర్చవలసిన పనుల గురించిన అవగాహన కూడా పెంచుకోవాలి. నిన్ను కార్యాచరణకు పురిగొల్పే కదలికలు, ప్రేరణలు, ప్రతిస్పందనలు, పరస్పర విరుద్ధమైన కోరికల మూలమేమిటో తెలుసుకోగలుగుట, ఆ వివిధ భాగాలను ప్రత్యేకంగా గుర్తించగలుగుట నేర్చుకోవాలి.

ఇది చాలా శ్రద్ధాసక్తులతో కూడిన పని. అందుకు చాలా పట్టుదల, చిత్తశుద్ధి అవసరం. మనిషి స్వభావం, ముఖ్యంగా అతని మానసికస్థితి, అతను ఏ విషయం గురించి ఆలోచించినా, అనుభూతి చెందినా, మాట్లాడినా, నిర్వహించినా, అందుకు అనుకూలమైన వివరణ నిచ్చి సమర్థించుకొనుటకు అప్రయత్నంగానే ఉపక్రమిస్తుంది. ఈ కదలిక లన్నింటిని కలిసికట్టుగా క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి వాటిని చిత్తశుద్ధితో కూడిన సంకల్పంతో, మన అత్యున్నత ఆదర్శానికి అనుగుణంగా వున్నాయా లేదా అని విచారించగలిగినప్పుడే, మనకు పొరపాటుపడ వీలులేని విశ్లేషణ గావించే అవకాశం ఏర్పడుతుంది.

నిజంగా మనం పురోగమించాలని, మన అస్తిత్వపు సత్యం తెలుసుకోగలిగే సమర్థతను పొందాలని అనగా, మనం ఎందుకోసం సృష్టించబడ్డామో, లోకంలో మనం చేపట్టాల్సిన ఉద్యమమేమిటో — కోరుకున్నట్లయితే, మనమొక క్రమమైన, అవిచ్ఛిన్న మైన పద్ధతిలో మన ఉనికి యొక్క యదార్థతను వ్యతిరేకించేదానిని, అందుకు ప్రతికూలమైనదానిని, మనలో నుండి పెరికివేయాలి. ఈ విధంగా, కొద్ది కొద్దిగా, మన అస్తిత్వంలోని అన్ని భాగాలు, అన్ని మూలపదార్థాలు మన మానసిక కేంద్రం చుట్టూ ఒక సక్రమమైన రీతిలో పరిపూర్ణంగా వ్యవస్థీకరించవచ్చు.

ఈ సమరూపతను కల్పించే కార్యం కొంత మేరకైనా సమగ్రంగా రూపొందించటానికి చాలా కాలం పడుతుంది. అందువలన దానిని సాధించటానికి మనం చేసే ప్రయత్నం సఫలీకృతం కావటానికి అవసరమయ్యేంత కాలం జీవితం కొనసాగాలని మనలను మనం సహనంతో, ఓరిమితో దృఢచిత్తులం కాగలగాలి

CWM 12:3-4

... ఈ రకమైన ఆత్మ చైతన్యం తాను స్వయంగా తన కార్యాచరణని పర్యవేక్షించే

అవకాశం, అంటే మనం ఏ పనైనా ఎందుకు చేస్తున్నామో, ఏ విధంగా చేస్తున్నామో, దాన్ని అర్థం చేసుకుంటూ వాటి మీద నియంత్రణ కలిగి, అవసరానికి అనుగుణంగా మార్చగలగటం. అది మనసుకు, కొంతవరకు మనిషికి సంబంధించింది.

మనిషికి మృగానికి మధ్య ఉన్న ముఖ్యమైన తేడా ఇదే — మనిషి తనకు తాను ఎరుక కలిగి ఉంటాడు, అతడిని కార్యాచరణకు పురికొల్పే శక్తి యొక్క ఎరుక కలిగి ఉంటాడు — ఎరుకతో ఉండడమే కాదు, దానిని నియంత్రించగలడు కూడా.

CWM 8:60

నీవు ముందుగా నీ గురించిన ఎరుకతో ఉండాలి. తరువాత ఆలోచించాలి, ఆ తరువాత కార్యాచరణ చేపట్టాలి అని శ్రీఅరవిందులు చెప్తారు. అస్తిత్వం యొక్క అంతరంగ సత్యదర్శనం కార్యాచరణకి పూర్వమే కలగాలి — ముందుగా సత్యం యొక్క దర్శనం, తదుపరి ఆ సత్యం ఆలోచనగా రూపొందడం, తరువాత ఆలోచన కార్యరూపం దాల్చడం. అది సాధారణంగా సాగే ప్రక్రియ.

CWM 8:396

నీ పరిశీలనా శక్తి — అత్యంత అధికంగా కోరతగినదై ఉండి తీరాలి అని నేను చెప్ప గలను. అది నీవు ఏ విషయం గురించి కార్యాచరణ చేస్తున్నావో దాన్ని పరిశీలించడానికి ఆ కార్యాచరణకి ఏ పద్ధతిని ఉపయోగిస్తున్నావో, ఏ ఫలితాలు పొందావో, ఆ అను భవం నించి నీవు ఏమి తెలుసుకున్నావో, నీవు ఏ పాటి జ్ఞానాన్ని సంపాదించావో, ఇవన్నీ అర్థం చేసుకోడానికి. కాని వీటన్నింటినీ వదిలేసి కేవలం నీ కార్యాచరణను గమనించడం కాదు. మనలను మనం పరిశీలించుకునే విధంగా తయారుకావడం అనే ఈ కదలికే నిజానికి ప్రమాదకరమైనది. ఇది ఎప్పుడూ చాలా విచారకరమైన పరిస్థితికి, కొన్నిసార్లు చాలా తీవ్రమైన ఘటనకు కారణమౌతుంది. చాలామంది తమను తాము గమనించుకొంటూ, తామేం చేస్తున్నారో, ఎలా జీవిస్తున్నారో గమనిస్తూ కాలం వెళ్ళబుచ్చుతారు. దీనినే ఆంగ్లంలో 'సెల్ఫ్ కాన్షస్' మనుషులని పిలుస్తూ ఉంటాం, అంటే వారు చేసే పనిలో నిజాయితీగా ఉండడం, ఏది చేస్తున్నారో దానిలో సంపూర్ణంగా నిమగ్నమై వుండుటకు బదులుగా, వారిని వారు ఎలా పని

చేస్తున్నారో చూసుకుంటూ, వారిని వారు ప్రశంసించుకోడమో, లేదా తక్కువ చేసుకోడమో చేస్తూ ఉంటారు — వారి వారి ప్రత్యేక స్వభావానికి అనుగుణంగా.

కొందరు వారి కార్యాచరణని ప్రసన్నచిత్తంతో, అత్యధిక సంతృప్తితో చూస్తూ, వారిని వారు అతి విశిష్ట వ్యక్తులుగా భావించుకుంటారు. మరికొందరు దానికి విరుద్ధంగా విమర్శనాత్మక మనసుతో, వారిని వారే ఎల్లప్పుడు విమర్శించుకుంటూ ఉంటారు. నిజానికి ఆ రెండింటిలో ఏ ఒక్కటి మంచిది కాదు. ఈ రెండు చెడ్డవే. ఉత్తమమేమంటే, నీ గురించి నీవు ఆలోచించుకోకుండా ఉండటం.

మనకేదైనా చేయవలసిన పని ఉంటే, ఆ పనిపై దృష్టిని నిలిపి, దానిని చక్కగా చేయడానికి ప్రయత్నించడం. అది చేయడం ఎప్పుడూ మంచిదే. కాని — బాగా చేసానా లేదా అని కాని — దానిని తానే చేస్తున్నట్టు భావించి ప్రశంసించుకోవడం గాని నిరసించుకోవటంగాని చేయకూడదు. అది వట్టి నిరర్థకమైన, ఏమాత్రం ఉపయోగంలేని పని.

ఏ పనిని ఎలా చేయాలి, దాన్ని చేయడానికి ఏది ఉత్తమమైన పద్ధతో, దానిని కనుక్కోవడం చాలా ఉపయోగకరం. కాని ఆ పనిని మనమే చేస్తున్నామన్న భావంతో పొగుడుకోవడం లేదా బాగా చేయలేదని కించపరుచుకోవడం, వట్టి పనికిరాని పనే కాదు, దురదృష్టకరం కూడా.

CWM 7:19

శ్రీమాత

అనువాదం డి. సత్యవాణి

ప్రారంభంలో చాలా మంది అంటారు, "నీవు చెప్పే ఈ అంతరంగ చైతన్యం అంటే ఏమిటి? అది నాకు తెలియదు"? దీనివల్ల వారి సామాన్య చైతన్యం కంటె ఉన్నతస్థాయి చైతన్యం గురించి వారికి ఎరుక లేదని తెలుస్తూనే ఉంది. దాని అర్థం అందుకు సిద్ధపరచే అనేక స్థితులు, ఎరుక కలిగించే స్థాయిలు అవసరమని.

CWM 7:1

శ్రీమాత

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

అంతర్ మార్గ నిర్దేశకత శక్తి

తమ బుద్ధి, వస్తువులు, వ్యక్తులను గురించి, సరైన అభిప్రాయాలను, సరైన నిర్ణయాలను, సరైన దృక్పథాలను సూచిస్తున్నదా, తమ నడత లేదా కర్మ చేసే పద్ధతికి సరైన సూచనలు యిస్తున్నదా లేదా అని తెలుసుకొనే ప్రయత్నం జనం చేయడం లేదనేది అసలు విషయం. వాళ్లకో భావం యేర్పడుతుంది. దానినే సత్యమని అంగీకరించి లేదా అది తమ భావం గనుక మంచి చెడూ చూడకుండా ఆ ప్రకారం నడచుకొంటారు. మనస్సుతో పొరపాట్లు చేసామని గ్రహించినప్పుడు కూడా దాన్ని ముఖ్య విషయంగా పరిగణించరు లేదా మానసికంగా అదివరకటి కన్న మరింత జాగ్రత్తగా వుండడానికీ ప్రయత్నించరు...

మనుషులు తమ బుద్ధి ననుసరించే జీవిస్తారని భావిస్తాం. ఏ విధమైన నియంత్రణ లేకుండా తప్పైనా రైటైనా తమ భావాలనే పట్టుకొని జీవిస్తారు. మనిషికిగల అత్యున్నత ఉపకరణం బుద్ధి అన్నారు. దాని భావాల ననుసరించే అతడు ఆలోచించాలి, కర్మ చేయాలి. కాని ఇది యదార్థం కాదు. మార్గం చూపించడానికి ప్రాణికం లాగానే దానినీ పరిశీలించి మార్గదర్శకం చేయడానికి ఒక అంతరంగ వెలుగు అవసరం. బుద్ధిని మించినదేదో ఒకటుంది. దాని నతడు ఆవిష్కరించుకోవాలి. యదార్థ జ్ఞానానికి మూలమైనదాని కర్మ జరగడానికి మధ్య ఉండేది మాత్రమే బుద్ధి.

CWSA 32:617-18

*

మానవుని చింతన మనస్సుకు, ప్రతిదానికీ అనేక పార్శ్వాలు కన్పిస్తాయి. అవి తమ మొగ్గుదల, లేక అభిమానం, దానికి అలవాటైన భావాలు లేదా ఏది అత్యుత్తమమని తనను తాను బుద్ధికి చూపుకొనే యేదో కారణాన్ని బట్టి అది నిర్ణయిస్తుంది. మరేదో దాని లోనికి ఒక ఉన్నత వెలుగును ప్రసరించినపుడు — అంతరాత్మిక శక్తి లేదా అంతఃస్ఫూర్తి దానిని స్పర్శించినపుడు, అనుభూతి చెందేటట్లు, లేదా దర్శించేటట్లు చేసినపుడు — మాత్రమే దానికి నిజమైన సత్యం లభిస్తుంది.

SABCL 24:1247

*

చెదరని ప్రశాంతితో సమస్తాన్నీ చూడాలి. 'మంచి' 'చెడు' లు రెంటినీ ఉపరితలం

మీది ప్రకృతి చలనంగా చూడడం సరైన పద్ధతి. పొరపాటు లేకుండా లేక అహంకారం లేక తప్పుడు ప్రతిచర్యలు లేకుండా యదార్ధంగా అలా చేయడానికి, వ్యక్తిగతం, పరిమితం కానటువంటి చేతన, జ్ఞానం అవసరం.

SABCL 24:1267

*

మేధస్సుతో అర్థం చేసుకొనేది నిమ్నబుద్ధి మాత్రమే. మేధస్సు కానిది, అంతర్ దృష్టికి సంబంధించిన మరో ఉన్నతమైన బుద్ధి ఉన్నది. అది క్రింది స్థాయి నుండి పై స్థాయిలో నున్నదానిని అర్థం చేసుకోవడం వంటిది కాదు. జ్ఞానంలో పైన నిలవడం. అది జ్ఞానాన్ని వెతుక్కోదు, పరిశీలించిన సమాచారానికి లోబడి జ్ఞానాన్ని పొందదు. కాని అది అదివరకే సత్యాన్ని వశంచేసుకొని వుండి, తనకు తాను ఆంతరంలో వ్యక్తమయ్యే, అంతఃస్ఫురిత ఆలోచన ద్వారా దానిని బహిర్గతం చేస్తుంది.

CWSA 23-24:311

శ్రీఅరవిందులు

*

నీ తీర్పు కాధారం యేది? నీవు నిర్ణయించడానికి యే జ్ఞానం నీకు అనుమతినిస్తుంది? "ఇది చేయాలి లేక అది చేయాలి, ఇది చెప్పాలి లేక అది చెప్పాలి లేక నేనేం చెప్పగూడదు" అంటూ నీ ముందుకొచ్చే లెక్కలేనన్ని సంభావ్యతలా నీ తీర్పు కాధారం? నీవు ఆ విషయం వంక నిశితంగా చూస్తే, ప్రతి అడుగులోనూ నీకేం తెలియదనే విషయాన్ని గ్రహిస్తావు. ఏ ఆధారంపై నీ తీర్పు వుంటుంది?

నీ లోపలకి వెళ్ళే అలవాటు నీకుంటే, ఆంతర అంతరాత్మ చేతనకు విన్నవించుకొని దానిని నిర్ణయించనిచ్చి, చేయదలచుకొన్నదానిని, కృతనిశ్చయంతో, సంశయం లేకుండా ఏ ఒక్క సమస్య లేకుండా చేస్తావు. ఇదీ చేయవలసింది, తెలిసిందా! దాన్ని గురించి మీరేం ప్రశ్నించగూడదు, అదొక్కటే మార్గం. నీ అంతరాత్మ సంబంధమైనది యెరుకతో సదా నీకు దారి చూపుతుంటే, నిరంతరం యెరుకతో దాన్ని చేయగలుగుతావు. కాని చేయవలసింది మాత్రం అలానే...

నీలో తెలుసుకొనివున్నది ఒకే ఒకటి వుంది. అదే అంతరాత్మ శక్తి. అది పొరపాటు చేయదు. అది వెంటనే క్షణంలో నీకు చెప్తుంది. మారుమాట గాని, నీ భావాలు, వాదనలు గానీ లేకుండా అది చెప్పినట్లు చేస్తే, నీవు సరైనదే చేసేటట్లు చేస్తుంది.

కాని యింకా యేది చేసినా... నీ పని అయిపోయినట్లే.

ఏం చదవాలనుకొంటున్నావు, ఏది చదవొద్దనుకుంటున్నావు, ఏ పని చేద్దామను కొంటున్నావు, ఏ మార్గ మనుసరిద్దా మనుకొంటున్నావు? అన్నింటి విషయంలోనూ అలానే చేయాలి. కాని అప్పుడు నీ ముందు సమస్త సంభావ్యతలు వచ్చి నిలుస్తాయి. నీవు జీవితంలో నేర్చుకొన్నదంతా, యెదుర్కొన్నదంతా, నీవు స్వీకరించిన, అన్ని ప్రక్కల నుంచి వచ్చిన సూచనలు, వున్నవన్నీ అలా నీ చుట్టూ గంతులేస్తుంటాయి, వాటిలో దేనితో నీవు నిర్ణయిస్తావు?

పూర్తిగా నిజాయితీపరులు, ముందుగా యేర్పరుచుకొన్న అభిప్రాయాలు, దురభిమానాలు, యాంత్రికంగా నిత్యం అనుసరిస్తూండే నియమ నిబంధనలు లేనివాళ్ళ విషయం, సత్యం తెలుసుకోవాలని అసలే మాత్రం కృషి చేయనివాళ్ళ విషయం, తమ మానసిక కల్పనే సత్యమనుకొనే వాళ్ళందరి విషయం నేను మాట్లాడుతున్నాను. అప్పుడది చాల తేలిక, తన దారిలో తాను ముక్కుసూటిగా పోతాడు, ముక్కు గోడకు కొట్టుకొని చితికిపోయేదాకా ఆ విషయం గమనించడు. అలా గాకపోయినా అది మహా కష్టం.

అజ్ఞానంలో మనిషి సదా నివసిస్తుంటాడు, అజ్ఞాన మనస్సు స్థానంలో జ్యోతి ర్మనస్సును నిలుపకపోతే, యదార్థ మార్గాన్ననుసరించలేడు, ఏ విధమైన సమగ్ర రూపాంతరీకరణ జరగడానికైనా ముందు ఈ విధమైన సంసిద్ధత అనివార్యం, అని శ్రీఅరవిందులు చెప్పినదాని కర్థం.

CWM 7:221-22

*

లోతైన శాస్త్రీయ జ్ఞానం మీద, చాలినంత నిష్పాక్షికత మీద తీర్పులు ఆధారపడినపుడు సాధారణంగా అంతా సవ్యంగా జరిగిపోతుంది. మామూలుగా నిర్వివాదమైనదిగా పరిగణించబడే ఇంద్రియ అవగాహన మీద ఈ తీర్పులు ఆధారపడి వుంటాయి. ఏదైమైనప్పటికీ ఈ అవగాహనా విధానమే స్వయంగా అనిశ్చితం. జ్ఞానేంద్రియాలు వాటి నుపయోగించే వ్యక్తి మానసిక స్థితి ప్రత్యక్ష ప్రభావం క్రింద వుంటాయి. అందుచేత ఇంద్రియ అవగాహనలు, చూచిన వస్తువును గురించి చూచినవానికి కలిగిన సంవేదనలచే ఏదో విధంగా మారతాయి, అసత్యం అవుతాయి, వికృతం అవుతాయి.

ఉదాహరణకు ఒక బృందానికి లేదా సంఘానికి చెందిన సభ్యులు అదే బృంద సభ్యులతో అతి సౌమ్యంగా లేక అతి కాఠిన్యంతో వ్యవహరించవచ్చు. సత్యమైన దృష్టి నుంచి చూస్తే, అతిసౌమ్యతగాని, కాఠిన్యతగాని ఏదీ మరొకదాన్ని మించి మంచిది గాదు. ఎందుకనంటే రెండు సందర్భాలలోను తీర్పు సంవేదన మీద ఆధారపడిందే గాని వాస్తవాలను, విషయపరమైనవిగా అనాసక్తితో చూడడం మీద ఆధారపడి వుండదు. ఇది చాలా స్పష్టం. ఇంత దూరం కూడా పోకుండా చెప్పాలంటే, ఏ మానవుడూ ఈ ఆకర్షణ వికర్షణల నుండి స్వతంత్రుడు కావడం. ఇది ఒక జాగృతమైన చేతనకే అరుదుగా కన్పిస్తాయి. అయినప్పటికీ, ఇంద్రియాల పని తీరు మీద గొప్ప ప్రభావం చూపుతాయి.

CWM 12:263-64

*

స్వార్థచింతన, అహంకారిక ప్రతిచర్యల మీద ఆధారపడిన మానవ తీర్పుల తెలివి తక్కువతనాన్ని మనకు బాగా తెలిసేటట్లు చేస్తుంది ఇదంతా.

మనుష్యులు తమ ప్రస్తుత అజ్ఞాన దశలో వున్నంతకాలం, వాళ్ళతీర్పులు అభిప్రాయాలు పరమ సత్యం ముందు యెందుకూ కొరగావు, వాటినలాగే పరిగణించాలి.

CWM 10:296

*

ప్రాణిక నిజాయితీ: మన తీర్పును తారుమారు చేయడానికి మన కర్మను నిర్దేశించడానికి మన భావోద్రేకాలను, కోరికలను అనుమతించకపోవడం.

CWM 14:201

*

వీలైనన్ని యెక్కువ దృక్కోణాల నుండి ఒకే విషయాన్ని గమనించడం చాలా అవసరం. ఇది సాధించడం కోసం ఆలోచనకు గొప్ప మార్దవాన్ని, ఉన్నతిని కట్టబెట్టేందుకు ఒక కసరత్తు వుంది. అదిలా చేయాలి. స్పష్టంగా రూపమివ్వబడిన ఒక సిద్ధాంతాన్ని తీసుకోడానికి వ్యతిరేకంగా దాని ప్రతికూల సిద్ధాంతాలను అంతే సునిశితంగా తయారుచేసి పెట్టు. అపుడు జాగ్రత్తగా విచారణ జరుపడం ద్వారా పరస్పర విరుద్ధాలైన ఆ రెండూ ఒక విశాల ఉన్నత సర్వతోముఖ భావంతో సంయోజనమొందే

వరకూ సమస్యను విస్తృతం చేసుకొంటూ లేదా, దాని కలీతంగా పోవాలి.

CWM 12:15

*

ఒక విషయం మీద ఒక కచ్చితమైన, దృఢమైన, స్పష్టమైన, నిర్దిష్టమైన భావాన్ని యేర్పరచుకోవడంలో సఫలం కావాలంటే నీవు అందుకు తగిన ప్రయత్నం చేయాలి. నీవు నీ మొత్తం అస్తిత్వాన్ని ఒక చోటికి చేర్చుకోవాలి, దృఢంగా తయారై విషయంపై యేకాగ్రత నిలపాలి. మొట్టమొదటిసారి చేస్తున్నపుడు అది అక్షరాలా బాధ కలిగిస్తుంది, అలసిపోయేటట్లు చేస్తుంది. దాన్ని గనుక నీవు అలవాటు చేసుకొనకపోతే నీ జీవితం అంతా దేనినీ తీర్మానించుకొనలేని స్థితిలో గడిపివేస్తావు. వ్యావహారిక విషయాల కొస్తే, అవి యెదురైనప్పుడు — ఎందుకనంటే అన్నింటినీ ప్రక్కన పెట్టినప్పటికీ యెవరికైనా అలా అవి యెదురుగాక తప్పదు — అనేక సమస్యలు, ఫక్తు వ్యావహారికమైనవి పరిష్కరించవలసి వచ్చినప్పుడు సమస్యకు సంబంధించిన మూల అంశాలను విడివిడిగా తెలుసుకొనగలగడానికి బదులు, వాటి నొకదాని కెదురుగా మరొకదాన్ని పెట్టి సమస్యను ప్రతి వైపు నుంచీ చూసి, దాని కలీతంగా పోయి, పరిష్కారాన్ని చూడటానికి బదులు, యేదో పొగలాంటి అనిశ్చితమైన దాని సుడులలో పడి నీవు కొట్టుకుపోతావు. అంతేగాక నీతలలో అనేక సాలెపురుగులు పరుగులు పెడ్తున్నట్లుంటుంది — కాని నీవు పరిష్కారాన్ని కనుగొనడంలో విజయం పొందలేవు.

CWM 8:182

*

ప్రశాంతంగా, మౌనంగా ఉండడం నేర్చుకొనటానికి.... పరిష్కరించవలసిన సమస్య ఒకటెదురైనపుడు, సమస్త సంభావ్యతలు, సమస్త పర్యవసానాలు, చేయదగిన, చేయదగని సమస్త సంభవతల గురించి ఆలోచిస్తూ నీ బుర్రలో చక్కర్లు గొట్టకుండా, శుభం జరగాలనే ఆకాంక్షతో, వీలైతే శుభేచ్ఛ అవసరం అనుకొంటూ, నీవు ప్రశాంతంగా వుంటే పరిష్కారం చాలా త్వరగా లభిస్తుంది. నీవు మౌనంగా వున్నావు గనుక దానిని నీవు వినగలుగుతావు.

నీవు యిబ్బంది పడుతున్నపుడు ఈ పద్ధతిని ప్రయత్నించు. అలజడి చెందడానికి బదులు, అనేక ఆలోచనలను నెమరువేస్తూ, పరిష్కారాలను చురుకుగా అన్వేషిస్తూ, విచారిస్తూ, చిరుబురు లాడుతా, నీ బుర్రలో ఇక్కడికీ, అక్కడికీ పరుగులు పెడుతూ

— బాహ్యంగా అని కాదు, ఎందుకనంటే బహిరంగంగా ఆ పని చేయగూడదని తెలిసేంత లోకజ్ఞానం నీ కుండే వుంటుంది, కాని లోపల, నీ తలలో — ప్రశాంతంగా వుండు. నీ స్వభావాన్ననుసరించి, ఆవేశంతో లేక శాంతంగా, తీవ్రమైన లేక విశాలమైన లేదా వీటన్నింటినీ ఒక చోటికి చేర్చి దివ్యవెలుగుకై ప్రార్థించు, అది వచ్చేంతవరకు దాని కోసం వేచి వుండు.

ఈ విధంగాచేస్తే మార్గం చెప్పుకోదగినంతగా సుగమమవుతుంది.

CWM 9:422-23

*

ప్రశాంతత, శాంతిలో మాత్రమే చేయవలసిన ఉత్తమమైనదేదో తెలుస్తుంది.

CWM 14:138

*

...నీవు ఒంటరిగా, ప్రశాంతంగా కూర్చోవాలి. నిశ్శబ్దంగా తయారుగావడానికి ప్రయత్నించాలి. చాలా నిశ్శబ్దంగా, చాలా ప్రశాంతంగా తయారై ఫలితం కోసం నిరీక్షించాలి.

ఫలితం లభిస్తుందనే అనుకొంటున్నాను. ఎందుకనంటే అది నీకు కలిగిన యిబ్బంది స్వభావం మీద ఆధారపడి వుంటుంది. పరిష్కరించవలసినది సమస్యే అయ్యుంటే పరిష్కారం లభిస్తుంది. అది ఒక ఆంతరిక చలనమైతే, తప్పుదారి పట్టినదేదో అయితే, మామూలుగా దీన్ని చాలా చిత్తశుద్ధితో చేసినట్లైతే, అప్పుడు దాని సరైన స్థానంలో అది కుదురుకొంటుంది. అదేదైనా నిర్ణయం తీసుకోవలసి వున్నదైతే, చేయవచ్చా, చేయగూడదా అనేవి తెలియని విషయమైతే అప్పుడు కూడా చాలా ప్రశాంతంగా వుంటే అవునా కాదా అనేది తెలుస్తుంది. అది 'అవును' లేక 'కాదు' అని వస్తుంది. అప్పుడు ఇహ దానిని గురించి యేమాత్రం చర్చించగూడదు. 'కాని, అయితే...? ఆ తర్వాత...' అని మనస్సు అనగూడదు, యెందుకనంటే అపుడది పొగమంచులాగా తయారవుతుంది. 'మంచిది' అని అనుసరించాలి. కాని ఇలా జరగడానికి చిత్తశుద్ధి కలిగి వుండాలి, అంటే నీ కంటూ యిష్టాయిష్టా లుండగూడదు.

CWM 7:105

*

కాబట్టి యిటువంటి పరిస్థితులలో, ఇది సత్యం, ఇది అసత్యం, ఇది మనల్ని గమ్యానికి

దూరం చేస్తుంది, ఇది మనల్ని గమ్యానికి దగ్గర చేస్తుంది అని చెప్పడం సాధ్యం గాదు.

ప్రతిదానినీ పురోగతి కుపయోగించుకోవచ్చు. ప్రతిదీ దాన్నెలా ఉపయోగించు కోవాలో తెలిస్తే అది మన కుపయోగపడుతుంది.

ప్రధాన విషయమేమిటంటే నీవు సాకారం చేసుకోవాలనుకొన్న ఆదర్శాన్ని, ప్రతి పరిస్థితిని ఈ పని కుపయోగించుకోవడాన్ని మరచిపోకు.

చివరకు చేయవలసిందేమిటంటే విషయాలకు అనుకూలంగా లేక ప్రతికూలంగా యే నిర్ణయమూ తీసుకోగూడదు. సాక్షిలా నిష్పాక్షికంగా, శుభం జరగడానికే నిర్ణయాలు తీసుకొనే అవసరమైనదాన్నే చేసే దివ్యజ్ఞానాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని, సంఘటనలు యెలా పరిణమిస్తున్నాయో గమనిస్తూ వుండు.

CWM 12:821

*

ప్రశ్న: ప్రియమైన అమ్మా! అహం యొక్క సంకల్పాన్ని తొలగించుకోవడం యెలా?

అహం యొక్క సంకల్పాన్ని తొలగించడానికి ముందు — దానికి చాలా కాలం పడుతుంది. ప్రతి సందర్భంలోనూ, చివరకు, నిరంతరంగా అహం సంకల్పాన్ని దైవసంకల్పానికి సమర్పించుకొంటుండాలి. మన ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికే గాక శారీరక సంక్షేమం కోసం కూడా అంటే, దేహారోగ్యానికి, మన అస్తిత్వానికి సంబంధించిన సకల కార్యక్రమాల సక్రమ నిర్వహణకు కూడా యేది మంచిదో, మనకు యదార్థంగా యేది అవుసరమో మన కంటె బాగా దైవానికి తెలుసు అనేది మనం తెలుసుకోవడం మొదటి అడుగు.

సహజంగానే యిది అహం అభిప్రాయం కాదు. తనకు కావలసిందేమిటో ఇతరుల కంటే తనకే బాగా తెలుసునని, తీర్పు చెప్పడానికి గాని, నిర్ణయం తీసుకోవడానికి తనకు స్వేచ్ఛ వున్నదని అహం ప్రకటించుకొంటుంది. అది అజ్ఞాని గనుక ఆ విధంగా ఆలోచిస్తుంది., అనుభూతి చెందుతుంది. అందుచేత దాని గ్రహణశక్తి, అర్థం చేసుకొనే శక్తి యదార్థంగా తెలుసుకొనడానికి బాగా పరిమితమైనవని, గ్రుడ్డివీ, సత్యాన్ననుసరించనివీ, కేవలం కోరికల ననుసరించేవి, వాటి ఆధారంగానే అది తీర్పు చెపుతుందనీ, దానికి క్రమంగా నచ్చచెప్పాలి.

ఎందుకనంటే కోరక లనేవి అవసరాలను గాక, యిష్టాయిష్టాలను తెలుపుతాయి.

CWM 16:224-25

శ్రీమాత

అనువాదం: కె. వి. రావు

పలుకుల రూపము లేని గుసగుస ఆమెను నడుపు
దాని క్రియాశక్తినే గాని, అర్థము నామె సంవేదించలేదు
అతికొద్ది ప్రకటనలు మార్గదర్శకాలుగా నేతెంచు.

సావిత్రి, పుట 51

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. వి. రావు

శ్రద్ధాంజలి

'అఖిల' పాఠకలోకానికి చిరపరిచితులు, శ్రీమాతారవింద సాహిత్యసేవలో సుదీర్ఘకాలం గడిపినవారు, విదుషీమణి, విజయనగర శ్రీఅరవింద కేంద్ర వ్యవస్థాపకులలో ఒకరైన నడిమింటి విజయలక్ష్మిగారు, 2014 సం. జూలై, 26 న విజయనగరంలో గుండెపోటుతో శ్రీమాతారవిందుల పాదసన్నిధిని చేరుకున్నారు.

పాఠకలోకం, 'అఖిల' కార్యవర్గం వారికి శ్రద్ధాంజలి ఘటిస్తున్నది.